Jolita Herlyn
Šešėlių gaudytoja

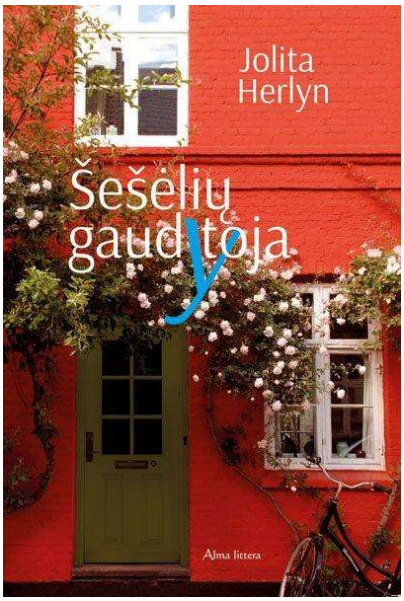

Jolita Herlyn – Vokietijoje gyvenanti lietuvių rašytoja. Baigusi filosofijos studijas Maskvoje, dėstė Klaipėdos universitete, dirbo miesto savivaldybėje, rašė straipsnius vietiniams laikraščiams, porą metų vedė TV laidą „Proto aistros“. Vėliau Kopenhagoje ketverius metus dirbo banke. Čia jos vyras Svenas ir pasiūlė šeimai persikelti į jo gimtąjį Hamburgą.
Jolitos Herlyn meilės, aistrų ir gyvenimiškos išminties kupini romanai buvo įvertinti skaitytojų. LATGA duomenimis, 2017–2019 metais Jolita Herlyn buvo skaitomiausių šalies bibliotekose lietuvių autorių trejetuke.
Dvidešimt septynerių metų Johana – sėkmės įsikūnijimas. Praeityje palikusi konfliktus su tėvais, jauna žurnalistė gyvena su karjeros laiptais kylančiu Marku, lanko senelių namus puoselėjančią ekscentrišką tetą ir ieško įdomių temų straipsniams. Kai darbas Johaną nuveda į sergančių ežių prieglaudą, jos gyvenimas ima keistis. Merginą ima lankyti keisti sapnai, ji regi paslaptingus ženklus ir vis dažniau jai kyla klausimas, ar čia tikrovė, ar tik laki jos vaizduotė… Tačiau žurnalistės smalsumas nugali, ir Johana ima ieškoti visų šių įvykių priežasčių, kol galiausiai mažutėje Danijos Skarės saloje ji gauna atsakymą. Ir sužino, kad meilę nuo beprotybės skiria tik vienas žingsnis.

„Šešėlių gaudytoja“ - tai jaudinantis, įtaigus ir spalvingas romanas su detektyvo elementais apie meilę ir jos iliuziją, apie drąsą kliautis intuicija ir apie tai, kad kelio gale mūsų visada laukia apdovanojimas.

Irena Buivydaitė
Mėnesiena ir tu

Irena Buivydaitė – viena populiariausių Lietuvos rašytojų. Jos romanai, dažniausiai nagrinėjantys žmonių santykius, itin mėgiami skaitytojų, o LATGA duomenimis autorės knygos yra vienos skaitomiausių bibliotekose – per metus paimamos keliolika tūkstančių kartų. Todėl, tikime, visus gerbėjus pradžiugins naujas romanas **„Mėnesiena ir tu“**, kuriame pagrindinė veikėja bando rasti atsakymą į klausimą, ar būna idealių šeimų.

Gabija ir Ugnius planavo atostogas egzotinėje šalyje, tačiau tarsi perkūnas iš giedro dangaus vyras pareiškė, kad santykiuose reikia padaryti pertrauką. Pritrenkta Gabija, kartu su dukra išvažiuoja į tėvų namus atokioje ir ramioje vietoje. Nedidelis miestas, ežeras ir inteligentiškų tėvų draugija turėjo padėti išsigydyti širdies žaizdas bei nuspręsti, ką daryti toliau. Gabija visada svajojo sukurti tokius santykius, kokius nuo vaikystės matė savo šeimoje.
Tačiau tobulų santuokų nebūna. Tuo moteris įsitikina, kai jos dukra randa seną nuotrauką. Kokias paslaptis slepia Gabijos tėvai? Bandydama išsiaiškinti nutylėtas savo gimimo aplinkybes jauna moteris priversta pagalvoti ir apie savo santuokos trūkumus bei atleidimą.
Irena Buivydaitė romane „Mėnesiena ir tu“ nagrinėja vyrų ir žmonų bei tėvų ir vaikų santykius. Idealių santuokų nebūna, bet ar tai užkerta kelią laimei? Įtraukiantis ir gyvenimiškas siužetas, gyvi personažai ir talentas pasakoti šią knygą neabejotinai pavers dar vienu autorės bestseleriu.

Irena Buivydaitė (g. 1954 m.) – prozininkė, vertėja, anglų kalbos specialistė, viena skaitomiausių autorių Lietuvoje. Nors rašytojos knygose jausmams skiriama daug vietos, ji pati linkusi kūrinius priskirti ne meilės romanų žanrui, o vadinti šeimyniniais. Irena Buivydaitė paprastai rašo apie moterų kasdienybę, lūkesčius, šeimos narių santykius, ambicijas, išdavystes ir kitus mūsų gyvenimo palydovus.

Pirmoji rašytojos knyga „Šimtas baltų mersedesų“ pasirodė 1995-tais metais. „Mėnesiena ir tu“ – jau keturioliktas romanas. Vos pasirodę autorės kūriniai ilgai nesitraukia iš perkamiausių knygų dešimtuko.

Eglė Ramoškaitė
Ne tik geri, ne tik blogi

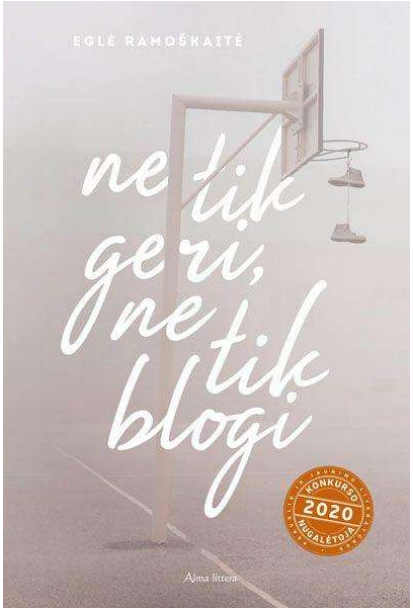

Jaunimui nuo 14 m.
„Ne tik geri, ne tik blogi“ – istorija apie norą pritapti ir būti populiariam, apie kerštą ir kaltę, apie tėvų lūkesčius ir pasirinkimų kainą, apie tuos, kurie tyčiojasi, ir tuos, iš kurių tyčiojamasi. Ar tie, kurie tyčiojasi, yra tik blogi? Ar tie, iš kurių tyčiojamasi, tik geri?
Miestelyje, kuriame galima mirti iš nuobodulio, dingsta penkiolikmetis Kailas. Nėra jokių pėdsakų, gimnazijos mokiniai nelabai ką gali apie jį pasakyti. Jis buvo nepriklausomas vienišius – visada pats sau. Tačiau ar tikrai mokykloje Kailas buvo toks nepastebimas, ar yra dalykų, kuriuos visiems patogu nutylėti?
Kailą engusi populiarių mokinių grupelė nusprendžia jį rasti ir į pagalbą pasitelkia žmogų, kuris vienintelis, jų manymu, galėtų padėti. Kaip ir Kailas, Herieta yra vienišė, o tokie juk laikosi išvien. Bėda ta, kad Herieta visai nepažįsta dingusio vaikino, o pakviesta dėtis prie tų, kuriais slapčia žavisi, pasako jiems ką kita. Kaip išlaviruoti tarp melo, baimės, kaltės ir euforijos, kai pagaliau esi ten, kur visada troškai atsidurti? Kiek ilgai tai gali tęstis?
„Ne tik geri, ne tik blogi“ – leidyklos „Alma littera“ organizuojamo Paauglių ir jaunimo literatūros konkurso 2020 m. nugalėtoja ir jau aštunta išleista šio konkurso knyga.
Eglė Ramoškaitė – rašytoja, kūrybinio rašymo skatintoja, kurianti „Facebook“ tinklaraštį „NeRašyk“. „Ne tik geri, ne tik blogi“ – antroji autorės knyga jaunimui. Kūrėja prisipažįsta įsimylėjusi paauglių literatūrą, nes jokiose kitose knygose nėra tiek nuoširdumo ir tikrumo, neužglaistyto suaugusiųjų ribomis ir patirtimis.

Jurga Slanka
Granatai

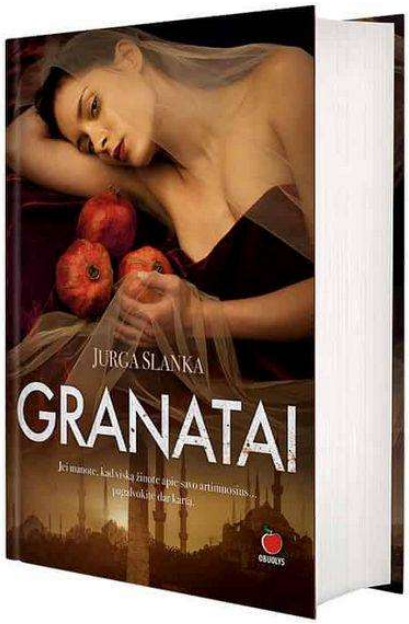

„Granatai“ – naujas lietuvių autorės **Jurgos Slankos**, išgarsėjusios romanu „Besivejant širšę“, egzotiškas detektyvinis romanas kurio nenuspėjami siužeto vingiai ves nuo Vilniaus iki spalvingojo Stambulo. Nepaliksiantis abejingų, kupinas protą temdančių jausmų ir prikaustantis siužetu, prilygstančiu geriausioms detektyvinių romanų pinklėms – šis romanas ilgai nepasimirš.
Chirurgijos klinikoje kone gyvenantis Silvestras nuolat susiduria su situacijomis, kuomet reikia reaguoti žaibiškai, imtis veiksmų, kad išgelbėtų trapią žmogaus gyvybę. Viena iš pacienčių – turkė studentė Ilaida sukelia ne tik įprastinį adrenalino pliūpsnį, bet ir jausmus, kurie jam uždrausti. Juk namie laukia žmona.
Dovanų gauta dėžė granatų tik dar labiau sujaukia mintis…
Kelis kartus bandžiusi gelbėti santuoką ir nurijusi daugybę nuoskaudų, Sandra nuleidžia rankas. Ir spontaniškai priima vos porą kartų matyto vyro kvietimą kartu praleisti Naujųjų metų naktį. Ne bet kur – o čiuožinėjant ant užšalusio ežero.
Sandros draugė Kristina norėtų išsivaduoti nuo niekur nevedančių santykių su švedu Bjornu, tačiau jai niekaip nepavyksta užgniaužti stiprios traukos. Netrukus pasiekia šiurpi žinia – po jų aistringo susitikimo, vyras randamas negyvas. Žiauriai subadytas peiliu.
Kristina dingsta be žinios.
Tačiau kodėl Silvestras atsiduria netoli įvykio vietos, nors gelbėti švedo gyvybę jau buvo per vėlu?
Nejučia paslaptingai susipina visų knygos herojų gyvenimai – Kristinos draugių Ilaidos ir Sandros, chirurgo Silvestro ir policininko Genadijaus. Negana to, Ilaidą pasiekia žinia, kad jos prieš daugelį metų mirusi motina Selin, vis dėlto yra gyva. Ką slepia jos tėvas – galingas Turkijos tiltų statybos verslo magnatas?
Painus daugiasluoksnis detektyvinis knygos „Granatai“ siužetas ir veikėjų gyvenimo peripetijos prikaustys ir neleis atsitraukti nuo knygos net išrankiausius skaitytojus, o siužetas nuves net į egzotiškąjį Stambulą…

Rimantas Kmita
Remyga

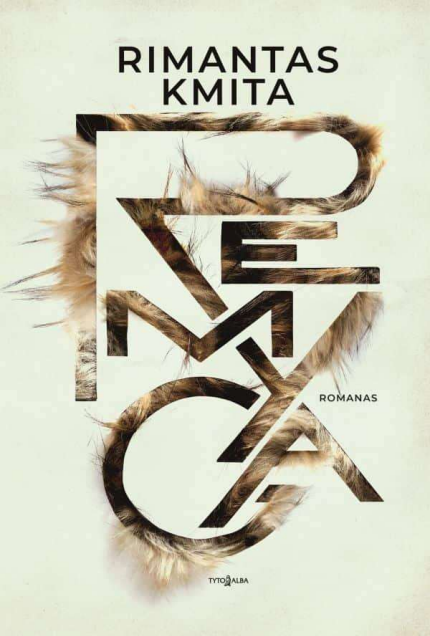

Rimantas Kmita lietuvių literatūros pasaulyje vardą įtvirtino savo debiutiniu romanu „Pietinia kronikas“. Knyga ne tik sulaukė daugybės puikių kritikų apžvalgų, bet taip pat buvo išrinkta geriausia metų knyga. Pagaliau skaitytojai sulaukė naujo autoriaus romano **„Remyga“**, kuris ir vėl nukels į pirmųjų Lietuvos nepriklausomybės metų Šiaulius.
Rimantas Kmita sako, kad nors abi knygos susijusios, visgi „Remyga“ nėra „Pietinia kronikas“ tęsinys. Savo pirmajame romane rašytojas į laukinius devyniasdešimtuosius pažvelgė linksmai. „Remyga“ – tamsesnė ir niūresnė, daugialypė istorija, apnuoginanti daug skaudesnę laikmečio pusę. Pagrindinis romano veikėjas – Remyga, jaunuolis grįžęs iš Sovietų armijos, tarnavęs Afganistane. Jis pasimetęs gyvenime, ieško savo vietos po saule, įsidarbina milicijoje. Netrukus keičiasi santvarka ir Remygai tenka vilktis policininko uniformą. Pokyčiai vyksta ne tik struktūrose, bet ir jaunuolio viduje. Knygos siužetas per Remygos patirtis parodo tamsius dalykus, tuo metu vykusius įvairiuose šalies kampeliuose.
Rimantas Kmita – šiaulietis. Kaip ir pirmajame romane, taip ir „Remygoje“ veiksmas vyksta autoriaus gimtajame mieste. Tekste daug nuorodų į realius įvykius, žmones ar pastatus. Fikcija maišosi su tikra istorija, veikėjai kovoja su savo vidiniais demonais, chaosu, matomais ir ne tokiais akivaizdžiais priešais bei nežinomybe. Ką atneš rytojus ir kokie mes į jį žengsime?
Laikotarpis, apie kurį kalbama romane, apima 1988-1993 metus. Sovietų sąjungos griūtis, Sąjūdis, pasikeitusios santvarkos, sausio 13-tosios įvykiai – dalykai stipriai palietę ir formavę tuometinius žmones ir būsimą istoriją.
Romaną rašytojas kūrė apie tris metus. Prieš tai jis parašė pjesę „Remyga“, kurią pastatė garsus režisierius Oskaras Koršunovas.
Rimantas Kmita (g. 1977 m.) – literatūros kritikas, poetas, dramaturgas, humanitarinių mokslų daktaras, rašytojas. Autorius kuria įvairaus žanro literatūrą, tačiau būtent debiutinis jo romanas „Pietinia kronikas“ sulaukė nepaprasto populiarumo. Leidykla nuolat kartoja knygos tiražą. Knyga buvo apdovanota Jurgos Ivanauskaitės vardo premija, taip pat „Metų knygos“ apdovanojimuose

išrinkta geriausia. „Remyga“ nėra pirmosios knygos tęsinys, tačiau puikiai pildo istoriją ir vaizduoja ne tokią linksmą Šiaulių pusę.

Paulius Jurkevičius
Paskui, kai užgeso Koliziejus

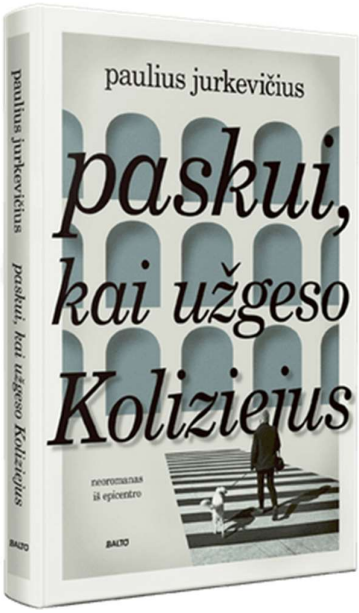

Aš manau, kad mums visiems svarbu nepamiršti, kokie buvome prieš pandemiją. Kokie dėl jos tapome. Ir koks nuostabus bus mūsų pasaulis, kai išauš diena ir ekranuose nušvis skaičius: 0 užsikrėtimų.
Paulius Jurkevičius

2020 metų kovo 10-osios vakarą Romos amžinumo simbolis Koliziejus sutvisko Lietuvos vėliavos spalvomis. O paskui užgeso, ir Italija nuniro į pandemijos epicentro gelmes.
Bet prieš tai buvo siautulingas prodromas: autorius įsuka skaitytoją į žavų degustacinių vakarienių Lietuvos restoranuose ritmą, į tūkstančių Vilniaus knygų mugėje greta plakančių širdžių, kvėpuojančių plaučių, gyvenimo džiaugsmo ir malonumų atmosferą. Šis romanas – tai lyg ir „Dieviškosios komedijos" maršrutas, tik priešinga kryptimi – iš nevaržomos laisvės rojaus į nerimo kupiną skaistyklą antroje knygos dalyje. Pasakojimo ritmas lėtėja, Romoje tvenkiasi tragiškos ateities nuojauta. Ir pagaliau štai pandemijos epicentro pragaras – trečia knygos dalis.
Tačiau tai nėra knyga apie virusą, apie ligą. Tai savito, elegantiško stiliaus pasakojimas apie pandemijos kasdienybę, psichologinę įtampą, sustojusį laiką, kone absoliučioje tyloje skendintį Vakarų civilizacijos lopšį – Romą. Nerimo akimirkas keičia švelni ironija, autorius meistriškai panardina skaitytoją į žurnalistinio darbo procesą, tarsi siūlydamas drauge kurti tekstą.

Paulius Jurkevičius – Italijoje gyvenantis žurnalistas, rašytojas. Dėstė italų kalbą VDU, dirbo dienraščio „Lietuvos rytas“ korespondentu Romoje ir Vatikane, bendradarbiavo su portalu „15min“, savaitraščiu „Veidas“, Žinių radiju, žurnalu „Verslo klasė“. Šiuo metu – naujienų portalo „Delfi“ apžvalgininkas. Išleido knygas „Staltiesės ritmu“ (2010), „Italija“ (bendraautoris, 2012), „Sava

Roma“ (bendraautoris, 2014), „Knyga apie ypač tyrą“ (2015), „Dėl skonio ginčijamasi“ (2017), „Romanas su Italija“ (bendraautoris, 2018), „AmorRoma“ (bendraautoris, 2019).

Nora Paukštė
Pokerio žaidėjo mergina

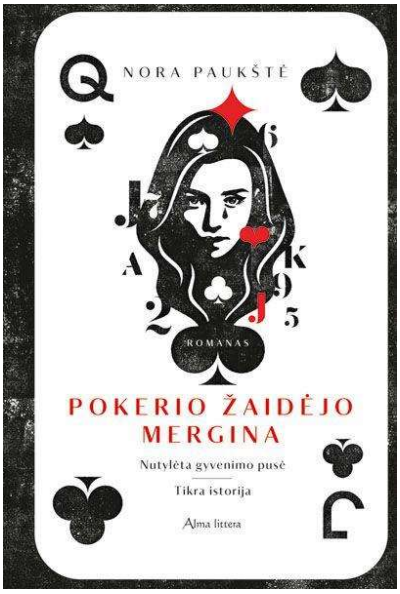

Aš – pokerio žaidėjo mergina. Prisipažįstu, sunku pasakoti apie save, kai tiesa skaudi ir nemaloni. Sakoma, labiausiai mums gėda ne dėl to, ką padarėme, o dėl to, ką padarė su mumis. Pokeris neatpažįstamai pakeitė mano gyvenimą.
Jei teigčiau, kad ši istorija įkvepia niekada nepasiduoti ir judėti pirmyn, vargu, ar kalbėčiau tiesą. Žinau tik viena – ši istorija apie mane. Tai tikras ir neišgalvotas paprastos merginos pasakojimas apie jos nepaprastus santykius. Taip, mano draugas priklausomas nuo azartinių lošimų, dėl kurių ne kartą buvo įklimpęs į skolas, metęs darbą ir net vyko į užsienį užsidirbti.

Ši knyga **„Pokerio žaidėjo mergina“** – apie gyvenimo karuselę, kai gyveni po vienu stogu su pokerio žaidėju ir esi kartu net tada, kai nebėra vilties, kad jis pasikeis.
Autentiškas, įtraukiantis ir nepaprastai paveikus pasakojimas, nė sekundei nepaleidžiantis skaitytojo dėmesio. Apie ką bus kitas skyrius? Sunku nuspėti.
Mielas skaitytojau, dažnai klausinėsi savęs: „Ir kodėl ji visa tai kentė?“

Gina Viliūnė
Žmogžudystė batsiuvio gatvėje. Tiria Vilniaus budelio mokinys

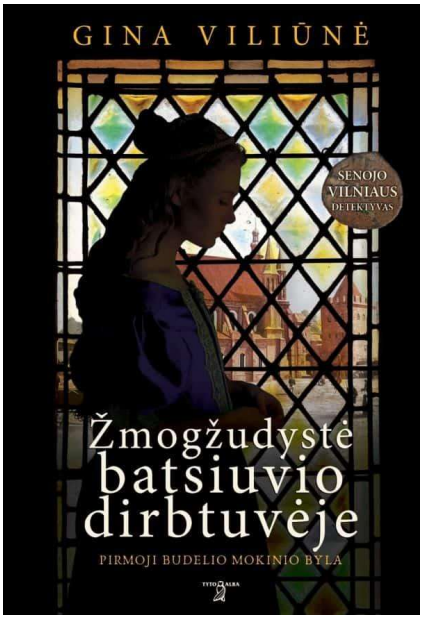

Rašytoja Gina Viliūnė šį kartą kviečia persikelti į XVI amžiaus Vilnių – įvairių kultūrų ir amatininkų meką, kurioje klesti mokslas, juodoji rinka ir prietarai. Skaitytojai, kartu su detektyvo **„Žmogžudystė batsiuvio dirbtuvėje. Tiria Vilniaus budelio mokinys“** veikėjais, turės išsiaiškinti, kas iš tiesų nužudė batsiuvių cecho vyresnįjį meistrą.
Kadaise jaunasis Adas norėjo tapti teisininku. Jis svajojo apie studijas universitete, deja, gyvenimas pasisuko kitaip ir šiandien jis priverstas mokytis pas Vilniaus budelį Ignacą. Netrukus vaikinas įsitraukia į žmogžudystės tyrimą. Jis netiki, kad kaltinamoji gražuolė tarnaitė yra kalta, tačiau galbūt dėl to, kad mergina suvirpino jaunuolio širdį?
Adas padarys viską, kad išsiaiškintų tikrąjį kaltininką, tačiau laikas bėga, o Vilniaus vaitas Augustinas Rotundas laukia nekaltumo įrodymų. Narplioti nusikaltimą Adui padeda draugai: miesto sargybinis, siuvėjo pameistrys, elgeta ir pats jo mokytojas. Skaitytojų laukia vaizdingi šešiolikto amžiaus Vilniaus aprašymai, įdomūs, spalvingi, laikmetį ir skirtingus amatus atstovaujantys personažai, bei įtemptas siužetas, kuris įtrauks į veiksmą ir neleis atsikvėpti iki pat pabaigos.
Gina Viliūnė įsitikinusi, kad detektyvo žanras yra puiki terpė įdomiai papasakoti apie istorinį laikotarpį, tuo metu gyvenusius žmones, jų buitį, kasdienines problemas ir papročius. Šioje knygoje autorė supažindina su Vilniaus miesto amatininkų įvairove ir cechų veikla. Užvertę paskutinį puslapį pasijusite tarsi iš tiesų pabuvoję XVI amžiaus mieste.
„Žmogžudystė batsiuvio dirbtuvėje. Tiria Vilniaus budelio mokinys“ – pirmasis autorės detektyvas, tačiau labai gali būti, kad jaunąjį budelio mokinį Adą skaitytojai sutiks dar ne kartą.

Gina Viliūnė (g. 1974 m.) – gidė, straipsnių ir knygų autorė. Rašytoja mokėsi Vilniaus pedagoginiame universitete, visada domėjosi istorija, dirbo ekskursijų vadove. Autorė yra parašiusi populiarių istorinių trilerių bei romanų, o „Žmogžudystė batsiuvio dirbtuvėje“ yra jau aštuntoji jos knyga. Daugelio rašytojos kūrinių veiksmas vyksta Vilniuje.

Juozas Erlickas
Mylimieji

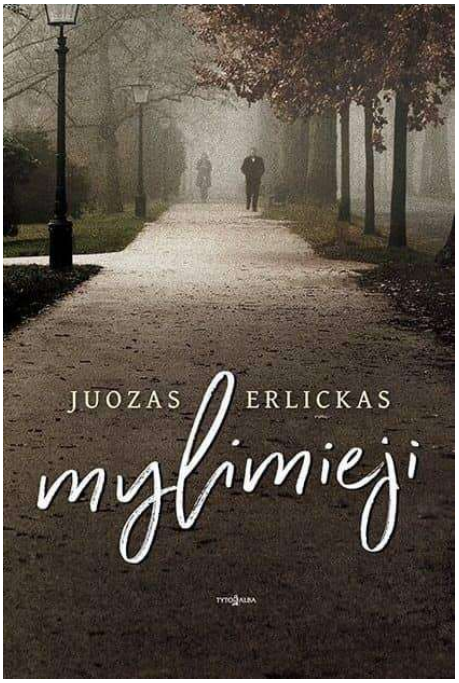

Juozas Erlickas – unikalus balsas lietuvių literatūros pasaulyje. Jo stilius nesupainiojamas, o kūryba žavi įvairaus amžiaus skaitytojus. Autoriaus tekstuose gausu humoro, kartais juodoko, satyros, saviironijos, kritikos visuomenei ir įvairiems mūsų gyvenimo reiškiniams. Juokas pro ašaras – ko gero taikliausiai rašytojo kūrinius atspindinti frazė. Knygoje **„Mylimieji“** spausdinami paties autoriaus atrinkti trumposios prozos tekstai.

Juozo Erlicko tekstuose dominuoja labai įvairios temos, paliečiančios kiekvieną iš mūsų. Tai ir elementari buitis, ir mistiškesnė būtis, taip pat pamąstymai apie žmones ir žmogų, amžinąsias tiesas, šalį, kurioje gyvename, platųjį ir individualų pasaulį. Be to, autorius su savitu humoro jausmu dalijasi išmintimi ir išgyvenimo patarimais, kurie padės įsispirti ir nepasiduoti pokyčiams ir kitoms gyvenimo dovanoms ir negandoms. Trumpas aprašymas žada, kad prozos rinktinėje „Mylimieji“ šiuolaikinis žmogus ras viską, ko jam gyvenime gali prireikti.

Nacionalinės kultūros ir meno premijos laureatas Juozas Erlickas abejingų nepalieka. „Mylimieji“ – puiki proga vėl atrasti jo kūrybą. Knygoje surinkti geriausi rašytojo kūriniai, kurie ir sugraudins, ir prajuokins.

Juozas Erlickas (g. 1953 m.) – autorius, kuriantis įvairaus žanro tekstus tiek suaugusiems, tiek ir vaikams. Rašytojas Vilniaus universitete studijavo lietuvių kalbą, iki mūsų šalies Nepriklausomybės atgavimo buvo išleidęs dvi knygas. Autorius dirbo įvairiose Lietuvos žiniasklaidos priemonėse, savo kūrybą publikavo spaudoje, pradėjo rengti gyvus pasirodymus, kurie sulaukė didelio populiarumo.

1997-tais metais Juozui Erlickui buvo skirta Lietuvos nacionalinė ir kultūros meno premija. Šiandien autoriaus bibliografiją sudaro daugiau nei dvidešimt knygų. Itin gerų atsiliepimų sulaukė paties Juozo Erlicko iliustruota poezijos rinktinė „Bijau varlės“, taip pat „Knyga“ ir rinktinė „Ateinu su šaukštu“.

Jurga Ivanauskaitė
Sapnų nublokšti

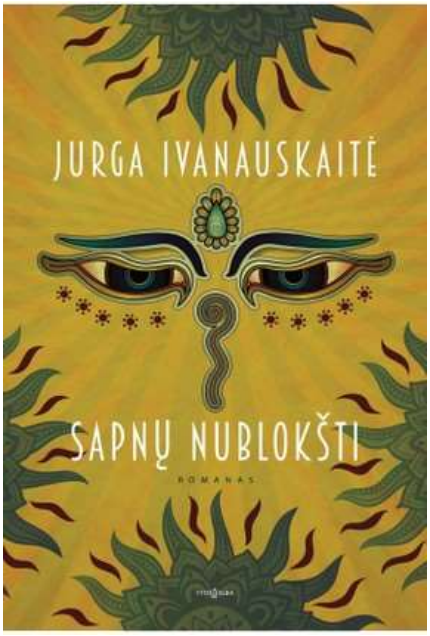

Pirmą kartą 2007 m. išleistas ir dabar skaitytojų prašymu perleidžiamas **Jurgos Ivanauskaitės** romanas **„Sapnų nublokšti“** nukelia į Neten, arba Mažąją Šambalą. Pro akis praplaukia daugybė po Himalajus besiblaškančių įvairiausio plauko klajūnų. Su jais – ir fatališkasis Tenvaras Ošaras, kuris atlieka dievų jam skirtą misiją – ieškoti pražuvėlių ir sugrąžinti į Šambalą bent vieną lietuvį...
Šiame provokuojamame romane autorė atveria slapčiausias žmogaus sielos kerteles – ironiškai, sarkastiškai, tačiau su atjauta ir supratimu.

„Šią knygą skiriu visiems susapnuotiems, sapnuojantiems, sapnų nublokštiems, pabudusiems, pažadintiems, snūduriuojantiems, medituojantiems, transcendentuojantiems, vegetuojantiems, būvantiems, pūvantiems, turintiems, neturintiems, ieškantiems, atradusiems, atrastiems, prarastiems, apleistiems, atstumtiems, išduotiems, išdurtiems, iškvaišusiems, gudraujantiems, pergudrautiems, kerėtojams, pakerėtiems, kankiniams, kankintojams, pasyviems, ekspresyviems, patikliems, neapgaunamiems, lošėjams, išlošiantiems, pralošiantiems, žaidėjams, žaisliukams, pražudytiems, savižudžiams, savimyloms, savigraužoms, apakusiems, praregėjusiems, tikintiems, netikintiems, tikėjimo tykantiems, spontaniškai įvykusiems Himalajuose, ne tik ten, Neten ir Lietuvoje.“
Jurga Ivanauskaitė

Vladis Spare
Piknikas krematoriumo šešėlyje

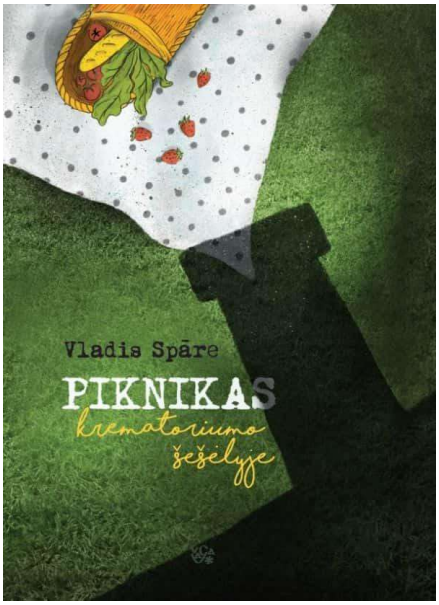

Latvių autorius Vladis Spare į sceną žengia su aukštos kokybės avangardine proza, kuriai reikia jaunatviško, emocingo skaitytojo, turinčio gerą jausmą ir nestokojančio saviironijos. Apie ką romanas **„Piknikas krematoriumo šešėlyje“**? Neįmanoma atsakyti, bet jame tikrai rasite minčių apie meilę, mirtį, gyvenimą ir save.

Šis romanas, tai nesibaigianti kelionė, į kurią patraukė keli pagrindiniai veikėjai – Sofija, Vilas, Pepinas ir Betė. Pepinas – nesėkmingas menininkas, Sofija dirba masažo kabinete, Vilis – krematoriume, o Betė yra poetė. Jie stabteli kapinėse, senamiestyje, zoologijos sode, oro uoste – visur, kur nuneša likimas. Jų kelionė nenuspėjama, nesvarbu ar transporto priemonė yra taksi, katafalkas, ar senas gėlių vežimėlis.

Spalvinga knygos „Piknikas krematoriumo šešėlyje“ personažų grupė patiria dar spalvingesnius nuotykius ir įsitraukia į nepaprastus dialogus. Stebint jų kelionę kartais norisi atsilošti ir sušukti „taip nebūna!“, tačiau perskaitykite naujienų portalus, užmeskite akį į komentarus ir suprasite, kad knygos siužetas visiškai įmanomas. Tragikomiškos intonacijos persipina su subtiliais psichologiniais portretais, o tiesioginė kalba vietomis pereina į sąmonės srautą.

Vladis Spare tekstas originalus ir šmaikštus. Autoriaus humoras privers kvatotis, net jei juoktis teks iš savęs. Iš tiesų, šio romano neįmanoma įsprausti į jokius rėmus – juo reikia mėgautis, atrasti naujus siužeto vingius, žaidimus su skaitytoju ir padaryti išvadą, kad kiekviena detalė šioje knygoje turi savo vietą ir prasmę.

Vladis Spāre (gim. 1953 m.) – latvių rašytojas, leidėjas, asketiško realizmo kūrėjas, vertėjas. Jis studijavo žurnalistiką ir leidybą, dirbo įvairiuose žurnaluose, Latvijai atgavus nepriklausomybę įkūrė vieną pirmųjų leidyklų. Autorius rašo įvairaus žanro prozą. Jo knyga „Piknikas krematoriumo šešėlyje“ 2016-tais metais buvo nominuota svarbiausiai Latvijos literatūros premijai LALIGABA.

Alan Brennert
Molokajo sala

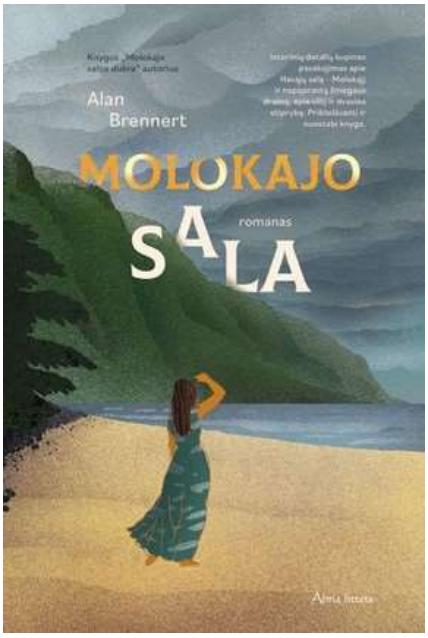

„Molokajo sala“ – jaudinantis pasakojimas apie nepalaužiamą žmogaus dvasios stiprybę. Jis nukelia į praėjusio amžiaus Havajus, į vieną iš salų – Molokajį. Knygoje tikroviškai ir įtaigiai aprašytas mažai kam žinomas kasdienis gyvenimas raupsuotųjų kolonijoje ir skaudūs istoriniai įvykiai.
Septynmetė Reičelė Kalama su šeima gyvena Havajuose ir svajoja nukeliauti į tolimus kraštus kaip jos tėtis jūreivis. Deja, svajonės sudūžta, kai vieną dieną ant jos odos atsiranda rausva dėmelė. Reičelė atskiriama nuo šeimos ir išsiunčiama į raupsuotųjų koloniją Molokajo saloje. Nors mergaitė pasmerkiama mirčiai, jos permaininga ir nenuspėjama gyvenimo kelionė tik prasideda
Tai nuostabus pasakojimas apie Molokajį, įtaigiai perteikiantis vietos papročius ir atskleidžiantis rojų primenančios gamtos grožį. Tačiau sykiu tai istorija apie nepaprastą žmogaus dramą, kupiną tragiškų įvykių, netekčių ir nepalaužiamo ryžto gyventi. Nors Reičelės gyvenimą temdo liga, atskirtis, neteisybė, ji nepraranda gebėjimo džiaugtis, drąsos ir orumo. Ji tarsi atstovauja tiems tūkstančiams žmonių, kurie buvo atplėšti nuo šeimos, izoliuoti nuo visuomenės dėl gydytojų tamsumo ir prietarų. Tai istorija apie viltį ir dvasios stiprybę.

Alano Brennerto knygoje susipina Kalaupapos istorija, havajietiški padavimai ir papročiai... Tai istorija apie žmones, nors ir daug ko netekusius, Molokajyje netikėtai atradusius naują šeimą ir bendruomenę.
Chicago Tribune

Maurizio de Giovanni
Picofalkonės šunsnukiai

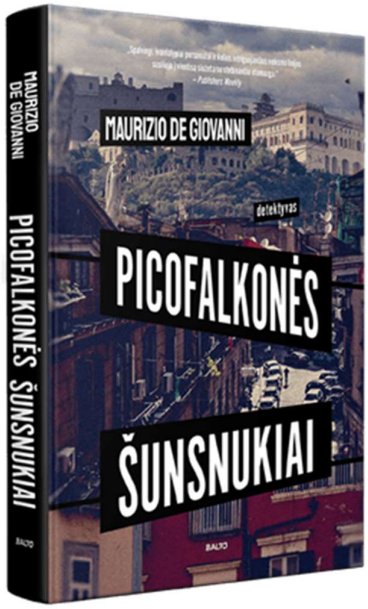

Korupcijos skandalo paženklintam Picofalkonės komisariatui suteiktas paskutinis šansas – naujasis komisaras Luidžis Palma ir keturi iš kitų Neapolio rajonų atsiųsti pareigūnai turi nuplauti nuo jo gėdą ir grąžinti prarastą autoritetą. Tiesa, naujokai irgi netobuli: inspektoriaus Lojakono biografiją temdo incidentas su informatoriumi, policininkas Romanas dažnai nesitvardo, pareigūnė Di Nardo apsėsta ginklų, o jaunesnysis policininkas Aragona vairuoja kaip beprotis. Senbuviai Pizanelis ir Kalabrezė persekiojami savų demonų, tačiau komisaras tikras – dirbdami išvien jie gali tapti puikia tyrėjų komanda.

Išbandymai netrukus prasideda. Ankstų rytą tarnaitė aptinka notaro žmonos lavoną – kažkas suknežino jai galvą pačios namuose stiklo rutuliu iš jos pačios kolekcijos. Nevykęs apiplėšimas ar suplanuota žmogžudystė? Ką slepia meilės nuotykiais garsėjantis notaras ir koks iš tiesų buvo tyliosios jo žmonos gyvenimas?

Inspektoriaus Lojakono vadovaujamas tyrimas veda į uždarus turtingųjų klubus ir visuomenės paribius. Tuo pat metu senajame Neapolio rajone dedasi daugiau įtartinų dalykų, o Picofalkonės komisariato pareigūnai išgyvena asmenines dramas.

Maurizio de Giovanni – vienas šiuolaikinės italų kriminalinės literatūros meistrų, jo knygos tapo bestseleriais visoje Europoje. Vien Italijoje jų parduota daugiau nei 1,5 milijono. „Picofalkonės šunsnukiai“ – pirmoji knyga iš detektyvinių romanų serijos, pagal kurią kuriamas jau trečias populiaraus „Rai 1“ televizijos serialo sezonas.

Robin Morgan-Bentley
Avarija

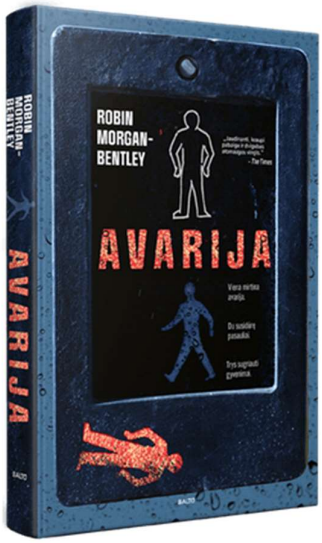

Buvo toks baisus rytas, žinau, kad prastu oru reikia vairuoti atsargiau... Ar važiavau per greitai? Kaip greitai aš važiavau?... Kodėl nepalaukiau, kol praeis lietus?..

Pradinukų mokytojas Benas Andersonas išgyvena tai, ką ir turėtų išgyventi bet kuris mirtiną avariją sukėlęs žmogus. Eilinės darbo dienos rytą greitkelyje jo vairuojamas automobilis partrenkia staiga iš šalikelės iššokusį vyrą. Ir per vieną trumpą akimirką Beno gyvenimas pasikeičia negrįžtamai. Dabar jis jaučia tik nepakeliamą kaltę, sąžinės graužimą ir nerimą dėl ateities.
Avarijoje nukentėjusio Adamo smegenys mirusios, gyvybę palaiko tik aparatai. Ligoninėje Benas susipažįsta su jo žmona Alisa ir septynmečiu sūneliu Maksu. Pamėgina su jais susidraugauti, kad, Adamui mirus, galėtų būti šalia ir juos palaikyti.
Tik ar naujoji draugystė išties yra tokia, kokia atrodo? Ir ar stengdamasis išpirkti savo kaltę Benas nežengs per toli?
Neramus pagrindinio veikėjo Beno balsas aštriai kertasi su šaltu, cinišku Alisos balsu. „Avarija" apverčia įprastiems psichologiniams trileriams būdingą lyčių dinamiką, nagrinėja psichologinės vyrų sveikatos problemą ir bando parodyti, kaip vieno sukrečiančio nutikimo virpesiai gali jo aukas nusitempti į manijos ir saviapgaulės gelmes.
Robinas Morganas-Bentley su pagyrimu baigė prancūzų ir ispanų kalbų studijas Kembridžo universitete, penkerius metus dirbo bendrovėje „Google“. Nuo 2014 metų Robinas dirbo bendrovėje „Audible“, kur veda jų tinklalaidę „Sessions“. Jis kalbino daugybę detektyvų rašytojų, įskaitant Paulą Hawkings, Fioną Barton, Clare'ą Mackintosh, Ianą Rankiną, Valą McDermidą, Anthonį Horowitzą ir Jefferį Deaverį, ir tie pokalbiai įkvėpė jį pradėti rašyti.

Grigorij Služitel
Savelijaus dienos

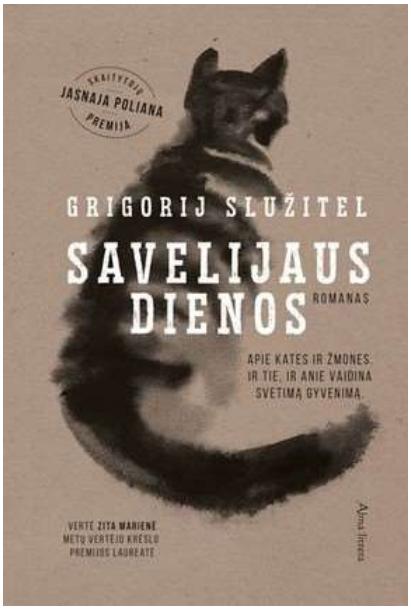

Apleistoje mašinoje Maskvoje katytė Glorija atsiveda kelis kačiukus, vienas iš jų gauna Savelijaus vardą.
Po kelių mėnesių abiturientas Vitia iš gretimo daugiabučio pasiima kačiuką į namus.
Praeina keleri metai. Savelijus juos leidžia stebėdamas laiko tėkmę pro langą ir dalyvaudamas šeimos narių gyvenime.
Galiausiai jis nusprendžia iškeliauti į pasaulį ir pabėga iš namų...
„Savelijaus dienos“ – romanas apie išsiskyrimus ir praradimus. O juk iš jų daugiausia ir susideda tiek sužmogintų kačių, tiek sukatėjusių žmonių gyvenimas. Lydėdami Savelijų klaidžiais ir toli gražu nelengvais keliais sužinosime, koks jo požiūris į pasaulį, žmones, mirtį ir meilę.
Katės literatūroje – nenauja tema. Suprantama, už kačių visada slypi žmonės. Mažųjų herojų misija didelė – padaryti mus žmogiškesnius. O mes, dažnai vieniši ir pavargę nuo visko, bandome „užkaišioti katėmis sielos spragas“, kaip sako katinas Savelijus.
G. Služitelis meistriškai kuria personažus ir jų gyvenimo istorijas, miesto vaizdus ir atmosferą. Jo Savelijus labai jau nekatiniškas, veikiau tai žmogus katino kailiu: mąslus, smalsus, ironiškas, įžvalgus ir linkęs filosofuoti.
Grigorijus Služitelis (g. 1983 m. Maskvoje) baigęs GITIS Režisūros fakultetą, Teatrinio meno studijos aktorius, grupės O'Casey solistas. „Savelijaus dienos“ – jo pirmoji knyga. Ji sulaukė didelės sėkmės, buvo palankiai įvertinta tiek skaitytojų, tiek kritikų ir pelnė ne vieną apdovanojimą.

Alan W. Watts
Nesaugaus gyvenimo išmintis

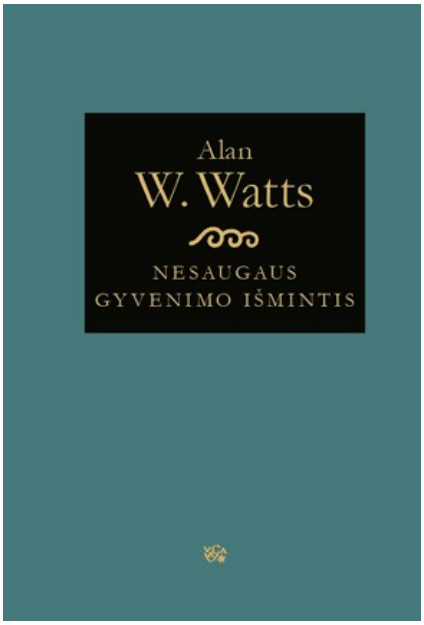

Alan Wilson Watts (1915–1973) – britų filosofas, rašytojas, Rytų kultūros ir filosofijos, taip pat religijų tyrinėtojas.
Knygoje **„Nesaugaus gyvenimo išmintis: žinia nerimo amžiui“** (1951) rašoma apie tradicinių vertybių žlugimą ir tai, kaip šiuolaikinis žmogus protauja bei gyvena išskirtinio nesaugumo laikotarpiu. Autorius, vadovaudamasis viena pagrindinių budistinių nuostatų – blaiviai tyrinėti tai, kas esti priešais tave, visas prielaidas paliekant nuošalyje, mąsto apie nesaugumą ir nerimą. Visapusiškai analizuoja šias patirtis, atsiribodamas nuo nereikšmingų asociacijų, įpirštų laiko bei tradicijos.

Sally Hepworth
Anyta

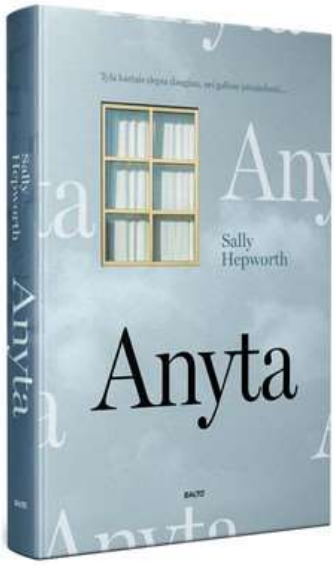

Ar yra pasaulyje moteris, kuriai nors kartą nekilo mintis atsikratyti savo anytos?
Liusė mamos neteko paauglystėje, tad buvo kupina vilčių, kad būsima anyta galės užpildyti jos širdyje atsivėrusią tuštumą. Deja... Elegantiška ir santūri Dajana yra mylinti žmona ir atsidavusi besilaukiančių pabėgėlių globėja, tačiau šalta savo vaikams ir anūkams. Laikui bėgant, marčios ir anytos santykiai tampa vis sudėtingesni.
Praeina dešimt metų ir Dajana savo namuose randama negyva. Stalčiuje – atsisveikinimo laiškas, kuriame ji prisipažįsta nebeturėjusi jėgų kovoti su vėžiu.
Tačiau po skrodimo paaiškėja, kad jokio vėžio nebūta.
Kas gi vis dėlto nutiko? Ar tikrai Dajana pasitraukė iš gyvenimo pati? O gal kam nors jos mirtis buvo naudinga?
Daugiasluoksnis romanas apie šeimos santykius ir lemtingus pasirinkimus. Galima jį skaityti kaip painią detektyvinę istoriją, bet greičiau tai – psichologinė drama, atskleidžianti sudėtingus veikėjų charakterius ir veiksmų motyvus.

Sally Hepworth yra žmogiškųjų išteklių specialistė. Monašo universiteto, esančio Melburne, Australijoje, absolventė romanų ėmėsi gimus pirmajam vaikui. Sally yra gyvenusi daugelyje pasaulio vietų, nemažai laiko praleido Singapūre, Jungtinėje Karalystėje ir Kanadoje, šiuo metu atsidėjusi tik rašymu ir yra įsikūrusi gimtajame Melburne kartu su vyru ir trimis vaikais. Ji yra prašiusi keletą romanų, tarp jų – „Kaimynų šeima“ ir „Motinos pažadas“.

Maria Hummel
Sustingę gyvenimai

Kimė Lord – avangardo menininkė, feminizmo ikona ir Los Andželo meno pasaulio provokatorė. Parodoje „Sustingę gyvenimai“ eksponuojamuose kūriniuose ji įsikūnija į plačiai nuskambėjusių žmogžudysčių aukas. Šie darbai kausto dėmesį, sukrečia ir meta kaltinimus meno pasauliui, pernelyg atlaidžiai vertinančiam smurtą prieš moteris.
Parodos atidarymo vakarą į Roko muziejų plūsta turtingiausi meno gerbėjai, tačiau Kimė Lord jos garbei skirtose iškilmėse taip ir nepasirodo. Įtarimai krinta naujajam menininkės vaikinui ir galerijos savininkui Gregui Šo. Jis – ir buvęs muziejuje dirbančios redaktorės Megės Richter mylimasis. Mergina nusprendžia išsiaiškinti tiesą.

Amy Harmon
Ką žino vėjas

Vėjas ir vanduo žino visas Žemės paslaptis. Jie matė ir girdėjo viską, ką kas nors kada nors yra pasakęs ar padaręs. Jei klausysi, jie tau papasakos visas istorijas ir sudainuos visas dainas. Išgirsi apie kiekvieną bet kada gyvenusį žmogų, apie begalės žmonių gyvenimus.

Rašytoja Enė Galaher užaugo Amerikoje klausydamasi užburiančių senelio pasakojimų apie Airiją. Tačiau pati šią šalį pamato tik po senelio mirties, kai atvyksta įvykdyti paskutinės velionio valios – išbarstyti jo pelenų Gilo ežere.
Atlikusi pareigą Enė buvo begrįžtanti į krantą, bet iš staiga pakilusio rūko išniro barža su grėsmingais vyrais. Vienas jų šauna, Enė susvyruoja ir krinta į vandenį.
Ant karo slenksčio stovinti 1921-ųjų Airija yra pavojinga vieta, tačiau kaip tik ten Enė ir atsipeikėja. Nepažįstami žmonės žino jos vardą, bet, regis, laiko kita moterimi. Sužeistą ir sutrikusią Enę imasi globoti daktaras Tomas Smitas. Šio namuose ji sutinka berniuką, kuris pasirodo keistai pažįstamas. Negana to, berniukas įsitikinęs, jog Enė – jo mama. Ir Enė suvokia atsidūrusi praeityje bei gavusi nepaprastą dovaną išgyventi savo šeimos ir jos šalies istoriją.
Rūpestingas daktaras Tomas Smitas netrukus palenkia jaunos moters širdį. Kai jis įsitraukia į kovą dėl Airijos nepriklausomybės, Enė taip pat nelieka nuošalėje. Tačiau aplinkybės priverčia prisiminti, kad tikrasis jos gyvenimas – kitoje šalyje ir kitame amžiuje. Ji turi nuspręsti, kas svarbiau: žinomos rašytojos karjera XXI a. Amerikoje ar meilė sukilimo purtomoje XX a. pradžios Airijoje.
O gal pasirinkti privalo nebūtinai ji?

„Ką žino vėjas“ – ne tik talentingas pasakojimas apie meilę, kurios neįveikia nei laikas, nei vandenynai. Tai ir nuostabių W. B. Yeatso eilėraščių lydima kelionė per sudėtingą Airijos istorijos laikotarpį.
Amy Harmon yra *New York Times, Wall Street Journal* ir *USA Today* įvertinta, perkamiausia penkiolikos romanų autorė. Tarp jų minėtini „Iš smėlio ir pelenų“ (*From Sand and Ash*) ir „*Whitney Award*“ apdovanotas „Mozės įstatymas“ (*The Law of Moses*). Jos istoriniai ir įkvepiantys meilės

romanai bei fantastinės knygos paaugliams spausdinami visame pasaulyje. Norėdami sužinoti daugiau apie šią autorę apsilankykite jos svetainėje www.authoramyharmon.com.

Dreda Say Mitchell
Laisvas kambarys

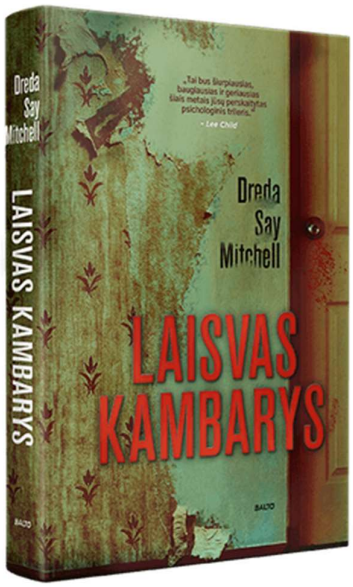

NAMAI TEN, KUR KOŠMARAI.
Išnuomojamas puikus dvivietis kambarys vienam asmeniui dideliame name Šiaurės Londone. Erdvus, jaukus, šviesus ir ryškus. Tobula šiuolaikinio ir istorinio Londono dermė.
Liza negali patikėti savo sėkme – vos įžengusi pro įspūdingo Viktorijos laikų pastato duris, pasijunta lyg čia jau buvusi. Jai labai reikia šio kambario, nors šeimininkų pora pasirodo kiek keista: auskaruotas tatuiruotas trečią dešimtį įpusėjęs Džekas ir elegantiška gerokai vyresnė, bet vis dar stulbinamai graži Marta. Tiesa, savų demonų turi ir Liza. Nešneki, vengia net savo tėvų draugijos, visada vilki drabužius ilgomis rankovėmis ir su siaubu laukia kiekvienos nakties...
Kambarys Lizą sutinka nesvetingai. Dar daugiau nerimo sukelia spintelėje aptiktas savižudžio laiškas. Name šeimininkaujanti porelė atkakliai tvirtina, kad joks žmogus anksčiau čia negyveno, bet Lizą apninka abejonės. Ji pasišauna atskleisti prieš tai kambaryje gyvenusio vyro paslaptis, tačiau kaip tik tuomet pasipila gąsdinantys įvykiai. Kažkas nenori, kad Liza išsiaiškintų tiesą.
Keturioms kambario sienoms kuždant vis daugiau paslapčių, mergina leidžiasi į pragaištingą veidrodžių karalystę, kur mėgindama rasti kelią į tiesą vargiai besuvokia, kas tikra, o kas ne.
Ar šis kambarys jau pareikalavo vienos aukos?
Ar jam reikalinga ir antra?

„Tai bus šiurpiausias, baugiausias ir geriausias šiais metais jūsų perskaitytas psichologinis trileris.“ – Lee Child

Dreda Say Mitchell, parašiusi penkias knygas, rašytojos karjerą tęsė bendradarbiaudama su Tony Masonu. 2004 m. Dredai buvo paskirta Detektyvų rašytojų asociacijos (CWA) įsteigta Johno Creasey durklo premija už geriausią pirmąjį detektyvą. Rašytoja jau yra sukūrusi vienuolika detektyvinių romanų. Dreda užaugo viename Ist Endo kvartale, o prieš įgyvendindama svajonę tapti mokytoja, dirbo kambarine, padavėja. Ji – aktyvi meną propaguojančių socialinių kampanijų dalyvė, dažnai išsako nuomonę įvairiais klausimais. Dredą kviečiasi televizijos ir radijo programos, apie ją rašo populiariausi dienraščiai, tarp jų ir „The Guardian“. Rašytoja buvo įtraukta į kompanijų „Lady Geek“ ir „Nokia“ sudarytą Žymiausių Didžiosios Britanijos moterų 50-uką, taip pat ji yra Skaitymo agentūros ambasadorė. Šiuo metu kai kurias Dredos ir Tony knygas ekranizuoja televizijos.

Suzanne Collins
Sakmė apie strazdą ir gyvatę

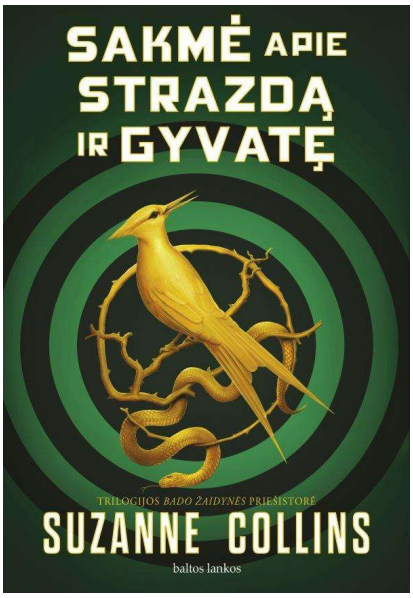

„Bado žaidynių“ trilogija tapo pasauline sensacija. Milijonai kopijų, kino filmas, suvenyrai, žaidimai, minios gerbėjų. Autorė Suzanne Collins sugrįžta su trilogijos priešistore **„Sakmė apie strazdą ir gyvatę“**!
„Bado žaidynėse“ susipažinome su Ketne Everdin. Jos laikais Koriolanas Snou buvo tironiškas Panemo prezidentas – žiaurus žmogus, kuris bado žaidynes naudoja kaip priemonę įbauginti potencialiems sukilėliams. Tačiau kažkada seniai jis tebuvo kilmingas paauglys Kapitolijuje, užaugęs bauginančio maišto, kuris pagimdė bado žaidynes, šešėlyje.
„Sakmė apie strazdą ir gyvatę“ – žvilgsnis į ankstyvas Panemo distopinės tironijos dienas ir į tai, kas lėmė, kad Snou tapo tokiu žiauriu vadovu.
Koriolanas Snou turi kilmingo kraujo, tačiau gimė skurde ir yra vienintelė močiutės bei pusbrolio viltis į orų gyvenimą. Jis siekia karjeros aukštesniuose visuomenės sluoksniuose ir neišduoda, kad jo šeima išgyvena tik virtų kopūstų dėka. Tiesą sakant, vaikinas visada manė, kad yra geresnis už kitus.

Vienintelė Snou viltis susilaukti sėkmės yra dešimtosios bado žaidynės ir galimybė tapti geriausiojo paaukotojo konsultantu bei taip išgarsėti. Tačiau jam skiriama paaukotoji iš beviltiškos 12-osios apygardos – keista mergaitė su nuostabiu balsu. Nors Snou iš pradžių galvoja, kad ji pamišusi, visgi atsiranda viltis, jog paaukotosios charizma gali padėti laimėti bado žaidynes.
Dienos iki dešimtųjų žaidynių yra nemalonios tiek paaukotiesiems, tiek konsultantams, tačiau Snow pasiryžęs išgelbėti mergaitę nuo mirties arenoje. Netikėtai prabunda ir romantiški jausmai. Desperacija dėl sėkmės pastums abu jaunuolius į kraštutinumus, kurie negrįžtamai pakeis šalies istoriją.
„Bado žaidynėse“ Suzanne Collins 12-tąją apygardą pavaizdavo kaip skausmingai nuskurdintą vietą, kurioje vyrauja nepriteklius ir badas. Knygoje „Sakmė apie strazdą ir gyvatę“ vaizduojamas kitoks skurdas – Kapitolijuje. Tai prabangi vieta, kupina turtų ir vakarėlių, tačiau visuomenė supuvusi iš vidaus, nuolat jaučiamas tikro nuosmukio jausmas. Toks Kapitolijus – Koriolano Snou pasaulis.
„Sakmė apie strazdą ir gyvatę“ – įtempta knyga, kurioje veikėjai vėl susidurs su moralinėmis dilemomis ir kovos už savo gyvybes.
Suzanne Collins (g. 1962) – amerikiečių rašytoja. Pirmieji autorės kūriniai buvo skirti vaikų televizijos laidoms. Tarptautinės sėkmės rašytoja sulaukė išleidusi trilogiją „Bado žaidynės“. Pirmoji dalis net šešiasdešimt savaičių puikavosi perkamiausių knygų sąrašuose.

Steve Sem-Sandberg
V.

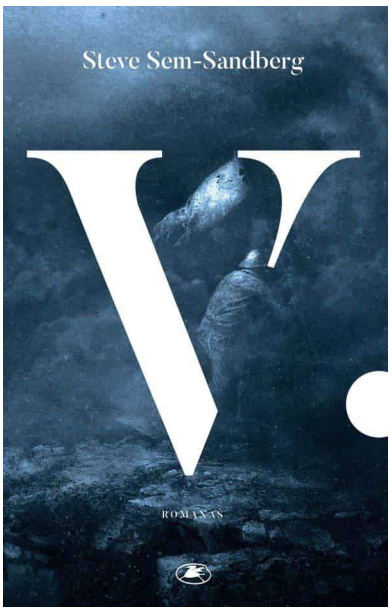

Literatūrinėmis premijomis įvertinto švedų rašytojo Steve Sem-Sandberg romanas **V.** – galimybė pažvelgti į tamsią gelmę, slypinčią kiekvieno mūsų viduje. Talentingas rašytojas skaitytojus lengvai įvilioja į pinkles ir perkelia į naują vietą, kitą laiką bei pagrindinio veikėjo galvą.
Voicekas buvo realus vokiečių kareivis, kuris įniršęs nužudė savo mylimą moterį. Po ilgos teismo psichiatrijos ekspertizės jis buvo nuteistas mirties bausme. Voiceko istorija – savotiška teismo psichiatrijos istorija, kuomet savo laikmečio priemonėmis gydytojai bandė suprasti nusikaltimų prigimtį. Ar beprotybė kyla iš kūno, sielos ar ją paskatina gyvenimo aplinkybės? Ar tai atleidžia nuo atsakomybės?

1836-tais metais ši tikra istorija įkvėpė dramaturgą Georg Büchner parašyti pjesę, kuri buvo nebaigta, tačiau, nepaisant to, užkariavo Europos teatrų scenas. Ne kartą dramą ir įvairias jos siužeto interpretacijas galėjo pamatyti ir Lietuvos žiūrovai.
Rašytojas Steve Sem-Sandberg romane V. remiasi tuo pačiu įkvėpimo šaltiniu ir šią ikonišką istoriją ištraukia į naują akinančią šviesą. Tiesa, autoriaus keliami klausimai yra kiti.
Steve Sem-Sandberg kuriamas V. yra amžinas nevykėlis, skriaudžiamas ir mėtomas gyvenimo. Autorius savo archajiška, bet tuo pačiu lanksčia, daugiažode, bet tuo pačiu lengva it plunksna, proza vaizduoja žmogų, siekiantį orumo ir desperatiškai trokštančio išspausti kažką didingo iš savo menko gyvenimo. Rezultatas – beprotybė ir neatleistinas nusikaltimas. V. apgaubtas prietarais ir neišmanymu, tačiau jis taip pat žmogus, kuris ilgisi meilės. V. pasakojimuose gausu minčių apie aplinkinį pasaulį, sapnų, keistų idėjų. Tekste keliama daug klausimų, o atsakymų beveik nėra. Kas, galiausiai, yra žmogus?
Steve Sem-Sandberg naudojasi Georg Büchner dramos ištraukomis ir dokumentinės medžiagos archyvais, kuriuos beveik alchemiškai paverčia nepamirštamos literatūros kūriniu. Voiceko asmenyje formuojasi šiuolaikinė visuomenė ir jos valdžios formos.
Kaip ir ankstesniuose savo romanuose, Steve Sem-Sandberg į pirmą planą sumaniai iškelia mažą, pažeidžiamą žmogų. Autorius neteisia, nerodo kas yra blogai, o kas teisinga ir leidžia savo veikėjui V. susidurti su tokiu pasauliu, koks jis yra.
Steve Sem-Sandberg (g. 1958 m.) – švedų vertėjas, publicistas, knygų autorius. Jis laikomas vienu reikšmingiausių šių laikų rašytojų. Steve Sem-Sandberg vardas literatūros pasaulyje šmėstelėjo šiam sulaukus aštuoniolikos. Pirmosios jo knygos pasirodė 1976-tais metais ir tai buvo mokslinės fantastikos žanro kūriniai.
2009-tais metais romanas „Melo imperatorius“, kuris yra išverstas ir į lietuvių kalbą, išplukdė rašytoją į tarptautinius vandenis. Steve Sem-Sandberg kūryba mėgstama tiek intelektualių skaitytojų, tiek kritikų. Jo knygos apdovanotos įvairiais prizais, tarp jų Švedijos Augusto bei Prancūzijos „Prix Médicis“ premijomis.
Apžvalgose autoriaus kūriniai lyginami su Charles Dickens, Fyodor Dostoevsky, Leo Tolstoy ir kitų iškilių klasikų darbais, tačiau Steve Sem-Sandberg nestokoja savito unikalumo ir literatūrinio meistriškumo.

John Galsworthy
Forsaitų saga

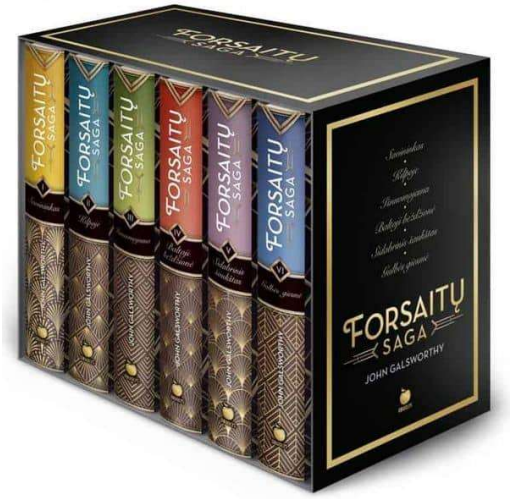

Anglų rašytojas Johnas Galsworthy sukūrė epinį romanų ciklą, kurį net ir praėjus šimtui metų nuo knygų pasirodymo, dievina ištisos kartos. „Forsaitų saga“ – 1932 metais literatūrine Nobelio premija apdovanotas šedevras, sudarytas iš šešių knygų, kurios sudaro dvi trilogijas, ir pasakojantis apie trijų viduriniojo luomo viršūnėms priklausančios šeimos kartų likimus. Vienas geriausių ir garsiausių XX a. literatūros kūrinių pirmą kartą lietuviškai išleidžiamas originaliu formatu – 6-iose nepaprasto grožio knygose vienoje kolekcinėje dėžutėje ribotu tiražu.

„Kai pakankamas kiekis geru skoniu pasižyminčių meno mėgėjų palankiai įvertina meno kūrinį, jis įgauna tvirtą rinkos vertę arba, kitais žodžiais tariant, pavirsta „meno kūriniu“.
John Galsworthy

„Forsaitų saga“ verta visų epitetų, kuriais ji apdovanota, pradedant „klasika“, „šedevras“, „verta Nobelio“ ir baigiant „klasikinio romano pavyzdys“, „aktuali šiandien“. Taip, šis prieš šimtmetį parašytas kūrinys aktualus ir dabar, nes kiekvienas mūsų kažkiek esame forsaitas, tik kiek?

Visu Forsaitus jungia turto kultas ir savininkiškumo jausmas. Jie į meilę žiūri lyg į tymus, kuriais persergama ikivedybiniame periode ir atsikratoma visiems laikams. Tolimesnis gyvenimas – tai nuosavybės išlaikymas ir didinimas.

Ir štai Forsaitų giminėje atsiranda žmogus, sukurtas meilei. Po išorinio santūrumo ir racionalumo kaukėmis ima virti aistros, gimsta jausmai, keičiantys ne tik gyvenimus, bet ir pačią gyvenimo sampratą…

„Forsaitų saga“ sudaro 6 knygos – pirmosios 3 sudaro pirmąją trilogiją: “Savininkas”, “Kilpoje” ir “Išnuomojama”. Antroji trilogijos dalis dar vadinama “Šiuolaikinė komedija”. Ją sudaro taip pat 3 knygos: “Baltoji beždžionė”, “Sidabrinis šaukštas” ir “Gulbės giesmė”.

Pirmoje pirmosios „Forsaitų sagos“ trilogijos knygoje „Savininkas“ į forsaitiškąjį gyvenimą įsiveržia žmonės, sukurti grožiui ir meilei. Nors pats tikriausias Forsaitas Somsas beprotiškai myli savo žmoną Ireną, ši pareikalauja skyrybų. Po išorinio santūrumo ir racionalumo kaukėmis verda aistros, gimsta jausmai, keičiantys netgi pačią stabilaus gyvenimo sampratą…

Antroje „Forsaitų sagos“ knygoje „Kilpoje“ veiksmas vyksta 1899–1901 m. – tai anglų–būrų karo laikai ir karalienės Viktorijos eros pabaiga. Somsas atkakliai bando susigrąžinti prieš dvylika metų jį palikusią žmoną. Laikas ne tik nenuslopino jo meilės Irenai, bet ir privertė suvokti, kad sukaupti turtai beprasmiai, jeigu neturi jų kam palikti.

Trečioji knyga „Išnuomojama“ atverčia naują Forsaitų istorijos puslapį – čia susiduria jaunoji karta – Somso dukra Flerė ir Irenos sūnus Džonas. Istorija kartojasi – jie įsimyli vienas kitą, tačiau jų tėvų praeitis – neperžengiama bedugnė…

„Ir tik vienas dalykas neramino Somsą, sėdintį kapinėse: melancholiškas ilgesys jo širdyje – todėl, kad saulė burtingais spinduliais lietė jo veidą ir debesis, ir auksinę beržo lapiją, todėl, kad vėjas taip švelniai šiureno, ir kukmedžio žaluma buvo tokia tamsi, ir blyškiai švietė mėnesio pjautuvas danguje. Nors visomis sielos išgalėmis trokštų, nors visa širdimi ilgėtųsi, niekada nepriklausys jam žemiškas grožis ir meilė.“

Antroji „Forsaitų sagos“ trilogija „Šiuolaikinė komedija“ pasakoja jau apie jaunosios Forsaitų kartos likimus bei senosios kartos pasitraukimą. Pirmojoje trilogijos knygoje „Baltoji beždžionė“ – tiek Somsas, tiek jaunesnioji karta, priskirianti save visuomenės viršūnėlėms, perkainoja vertybes po karo. Tai simbolizuoja Somso dukrai Flerei padovanotas paveikslas „Baltoji beždžionė.“

„Bet, pone, juk tai puiki alegorija. Suvalgyti gyvenimo vaisių, išmėtyti žieveles ir būti užkluptam šitą darant. Tos beždžionės akyse įsikūnijusi žmonijos tragedija. Pažvelkit į jas! Ji mano, jog kažkas slypi tame apelsine, ji liūdi ir širsta, kad nieko neranda. Taip, šį paveikslą reikėtų pakabinti Britų muziejuje ir pavadinti „Civilizacija – štai ji“.

Antrojoje „Šiuolaikinės komedijos“ knygoje „Sidabrinis šaukštas“ – Flerė mėgina patekti į trečiojo dešimtmečio Londono aristokratiją. Aukštosios visuomenės veidmainystė, intrigos, begalinis noras „prasimušti“ į viršūnes bet kokia kaina – kur veda „naujoji moralė“?

„Aistros, prietarai, principai, gailestis – senamadiški, kaip tie ankšti drabužiai, kuriuos ji dėvėdavo vaikystėje… Gyvenimas – tai cigaretė, kurią surūkai ir išmeti, šokis, kurį reikia šokti iki galo. Tai ir šokim!"

Paskutinėje „Forsaitų sagos" knygoje, simboliškai pavadintoje „Gulbės giesmė" ir vainikuojančioje J. Galsworthy kūrybą, dūžta Flerės viltys gauti savo nuosavybę – Džoną, o uždraustas vaisius pasirodo ne toks saldus. Tačiau gyvenimas nesustoja: kiekvienas praradimas baigiasi kažkuo naujai atrastu…

"Meilė – ne šiltnamių gėlė, o laukinis augalas, naktinės drėgmės kūrinys, saulėtos valandėlės padaras, išdygęs iš laukinės sėklos, laukinio vėjo pakelėmis atneštos. Laukinis augalas, kurį vadinam gėle, jeigu atsitiktinai pražysta mūsų sode; ir piktžole, jeigu pražysta už aptvaro; tačiau nesvarbu, gėlė ji ar piktžolė – jos kvaptyje ir spalvose visada laukinė laisvė!"

Anne Cathrine Bomann
Agata

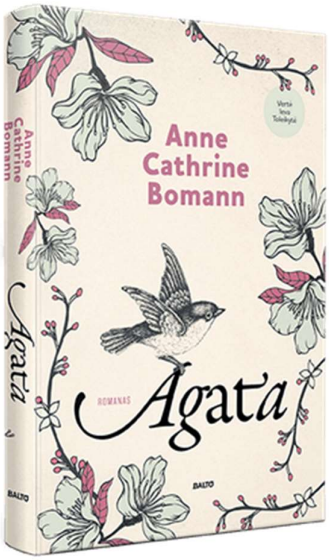

Jei išeičiau į pensiją sulaukęs 72 metų, liktų dirbti penkis mėnesius. Išeitų 22 savaitės, ir jeigu pasirodytų visi pacientai, tai reikštų, kad liko lygiai 800 pokalbių. Jei kas nors atšauktų susitikimą arba susirgtų, šis skaičius, savaime suprantama, sumažėtų. Vis šiokia tokia paguoda.

Psichiatras skaičiuoja dienas iki pasitraukimo į pensiją. Gyvena vienas savo vaikystės namuose, neturi nei šeimos, nei draugų. Kasdien eina į kliniką ir klausosi pacientų, nors jų problemos jam seniai atrodo nuobodžios ir nereikšmingos. Jo socialinis gyvenimas susideda iš trumpų pokalbių su pedantiška sekretore ponia Siuruž, kuri karaliauja klinikoje daugiau kaip trisdešimt metų.

Tačiau vieną dieną klinikoje išdygsta jauna vokietė ir įsiprašo pas daktarą, nors šis naujų pacientų nebepriima. Psichiatras greitai suvokia, kad trapi Agatos išorė slepia stiprią ir kerinčią moterį. Jų susitikimai nejučia išjudina ir sustingusį daktaro pasaulį.

Atsakydamas skausmingai suvokiau, kad iki pensijos man liko lygiai 71 pokalbis ir kad tik 6 iš jų bus su Agata. Staiga skaičius, kuris visą laiką būdavo per didelis, pasirodė bauginamai mažas.

Elegantiškai ir subtiliai parašyto romano veiksmas rutuliojasi 1948 m. Prancūzijoje, tačiau jame kalbama apie tokius universalius dalykus, kad nei laikas, nei vieta tampa nesvarbūs. Psichologės Anne Cathrine Bomann debiutinis romanas „Agata“ pelnė *Scrivere per Amore* literatūros premiją, knygos leidybos teisės parduotos 28 šalims.

Gary Shteyngart
Sėkmės ežeras

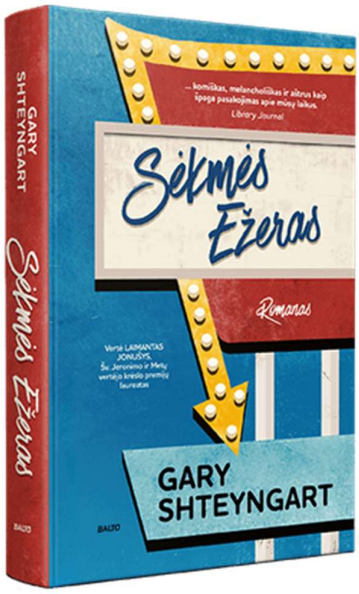

Baris Koenas, žmogus, valdantis 2,4 milijardo dolerių aktyvų, įsvirduliavo į Uostų administracijos autobusų stotį. Regimai girtas ir kruvinas. Matėsi nesena įpjova virš kairio antakio, kur jam odą prarėžė auklės nagas, o žmona paliko ašaros formos įdrėskimą po akimi. Buvo 3.20 nakties.

Taip prasideda spontaniška apribotos rizikos fondo vadovo Bario Koeno kelionė per Ameriką „Greyhound“ autobusu. Obligacijų ir biržų komisija atlieka jo veiklos tyrimą, svajonė apie tris sveikutėlius prie trijų viena šalia kitos įrengtų kriauklių besitaškančius vaikus žlugusi, o žmona nebedaro to, ką finansininkų žmonos moka geriausiai. Apgirtęs nuo dvidešimt tris tūkstančius dolerių kainuojančio viskio, Baris susikrauna į lagaminą vertingiausius laikrodžius iš prabangios savo kolekcijos ir leidžiasi ieškoti studijų laikų mylimosios.
Syma Koen, protingiausia ir gražiausia Bario kada nors sutikta moteris, bando perkurti gyvenimą pagal autizmo spektro sutrikimą turinčio sūnaus Šivos poreikius. „Tai mus labiau suartins“, – tarė ji Bariui, kai jie sužinojo diagnozę. Tačiau internetas teigė priešingai: jųdviejų santykiai suirs, kaip ir daugumos porų tokiomis aplinkybėmis.

SĖKMĖS EŽERAS – kandus, talentingo satyriko parašytas romanas apie šių dienų Ameriką. Daugybės literatūrinių premijų laureatas Gary Shteyngartas skvarbiai gvildena 0,1 procento turtingiausiųjų būvį, jautriai pasakoja apie šeimos gyvenimo ilgesį ir kuria odę tam, kas *iš tikrųjų* daro Ameriką didžią.
„Šis romanas, regis, buvo kuriamas realiu laiku ir su tobulu komizmu bei siaubingu tragizmu atspindi, kaip Amerika atrodo šią minutę. Skaitydama *Sėkmės Ežerą* miriau iš juoko ir kartu gūžiausi nuo skausmo. Gary Shteyngarto veidrodis, nukreiptas į Amerikos kultūrą, toks tikslus ir toks pribloškiantis, kad jį norisi sudaužyti tiesiog sau į galvą. Tai sakau teigiama prasme. Stulbinantis romanas."
Elizabeth Gilbert, „Valgyk, melskis, mylėk" autorė

Manuel Vilas
Ordesa

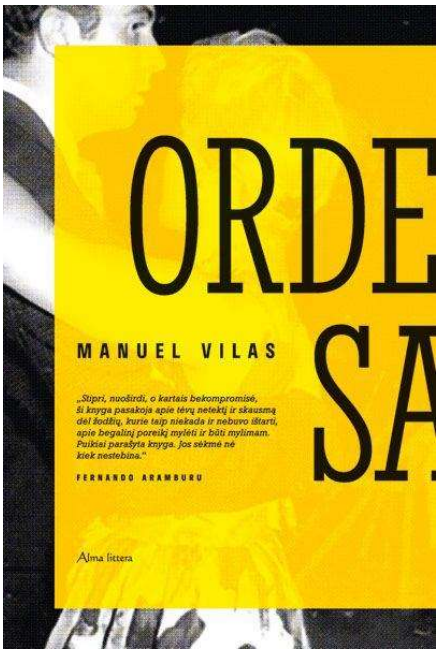

Ispanų autoriaus Manuel Vilas romanas **„Ordesa"** – tarptautinis bestseleris. Tai ilgesiu, vienatve ir dar nematytu atvirumu persmelkta autobiografija.
„Dvasinė būsena yra vieta – Ordesa. Taip pat ir geltona spalva.
Viskas yra geltona. Kai visi daiktai ir žmonės atrodo geltoni, vadinasi, su jais kažkas neaišku arba jie prisipildė kartėlio.
Širdgėla yra geltona, štai ką noriu pasakyti."

„Ordesa" – gili ir prikaustanti meilės, praradimo ir atminties istorija. Protagonistas – vidutinio amžiaus rašytojas, paniręs į netektis, silpnybes ir apmąstymus. Jo mintys vis grįžta į vaikystę, prisiminimus apie tėvus, jų mirtį, gyvenimo skaudulius. Pasakotojas šokinėja tarp praeities ir

dabarties, jo tonas – nuo rimto ir niūraus iki kandaus. Autoriaus prisiminimai dažnai nuklysta į Ordesą – vietovę kalnuose, kur jis lankėsi vaikystėje.
Palaužtą vyrą persekioja tėvų mirtis bei neseniai įvykusios skyrybos. Jis kabinasi į praeities prisiminimus. Išsiskyręs su žmona Manulelis persikrausto į butą ir bando palaikyti santykius su dviem sūnumis, kurie jį apdovanoja gailesčio ir paniekos mišiniu. Paskendęs kasdienėje rutinoje mintimis vyras keliauja per savo gyvenimą, nagrinėja santykius su tėvais, o ypač tėvu.
Knyga neturi aiškaus siužeto. Bendras paveikslas dėliojasi iš pagrindinio veikėjo atminties blyksčių, pamąstymų apie problematišką šalies istoriją, skurdą, ekonomiką, gyvenimą, ryšius su kitais žmonėmis, susvetimėjimą, mirties baimę, nežinią.
Manuel Vilas rašo tiek romanus, tiek poeziją. Knyga „Ordesa“ patenka kažkur tarp jų. Tai sielos audra, prikelti mirusių protėvių vaizdiniai, vaikystės prisiminimai ir besikeičiančios Ispanijos veidas. Visos šios vizijos užgriūna Manuelį, kuris stengiasi suprasti savo paties liūdesį ir tuštumą, vis grįždamas į praeitį jis ieško šviesos dabartyje. Romanas pamažu tampa jaudinančiu žvilgsniu į tai, ką duoda ir ką atima šeima. Iki skausmo atvirame tekste autorius kelia klausimus, kas yra žmogus ir koks jis be santuokos ir tėvų?
Manuel Vilas (g. 1962) – žymus ispanų rašytojas. Jis kuria įvairaus žanro tekstus: poeziją, esė, apsakymus, romanus. „Ordesa“ pasirodė 2018-tais metais. Knyga žaibiškai išpopuliarėjo ir jau išversta į keliolika kalbų.

Michal Ajvaz
Kitas miestas

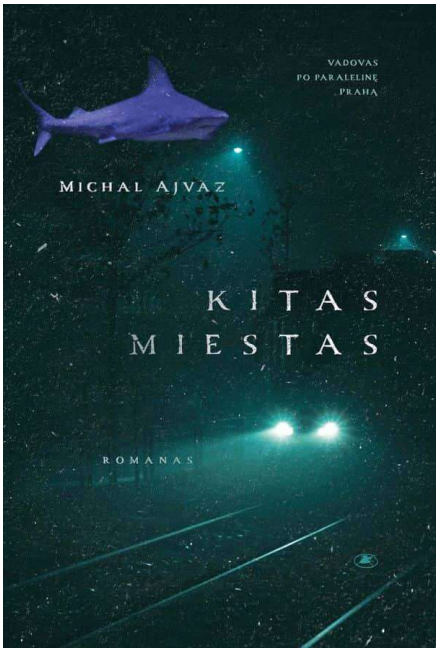

Maginės realybės atstovo Michal Ajvaz romanas **„Kitas miestas“** prasideda nuo vienos senos knygos, o tęsiasi alternatyvioje, fantastiškoje Prahoje. Skaitytojai ir kritikai savo apžvalgose Michal Ajvaz kūrinį lygina su jo mėgiamų autorių Franz Kafka bei Jorge Luis Borges darbais.
Šiuo jaukiu ir keistu himnu Prahai, čekų autorius Michal Ajvaz Kafkos meistą pripildo vaiduokliais, ekscentrikais, kalbančiais gyvūnais ir realybėje neįmanomomis statulomis. Ir visa tai tyvuliuoja turistams taip gerai pažįstamos vietos pakraščiuose.

Romanas „Kitas miestas“ yra šios nematomos „kitos Prahos“ vadovas. Vadovas po vietą, kur bibliotekos gali tapti džiunglėmis, o slapti praėjimai žiovauti po kojomis. Michal Ajvaz kūrinys – tikra duoklė pasiilgusiems peno vaizduotei.
Siužetas pradeda rutuliotis tada, kai pagrindinis knygos veikėjas apsilanko antikvariniame knygyne. Čia jis aptinka paslaptingą knygą, parašytą nežinoma kalba ir iliustruota keliais mįslingais paveikslėliais. Gerbiamas bibliotekininkas, akivaizdžiai susijaudinęs, įkalbinėja pirkėją apsisukti ir nešti knygą atgal, ten kur rado, tačiau taip tik pakursto mūsų veikėjo susidomėjimą.
Netrukus herojus pasijunta tarsi patekęs į triušio olą, nes bibliotekininkas teigia, kad knyga yra iš lygiagrečiai egzistuojančio pasaulio, tačiau žengti į jį per daug pavojinga. Tik ar įmanoma sustabdyti smalsų žmogų?
Romano „Kitas miestas“ pasakotojas nori kuo daugiau sužinoti apie atrastą naują dimensiją ir galiausiai pasiekti jos pagrindą. Veikėjo žinios atsiskleidžia ne per racionalų ir apgalvotą užuominų ieškojimą, bet per keistas situacijas bei netikėtus susitikimus su fantastiškomis būtybėmis.
„Kitas miestas“ išlipa iš romano žanro. Tai ir fantastinis, ir nuotykių kūrinys, ir filosofinis tekstas apie nestabilų šių laikų pasaulį. Trumpas knygos aprašymas negali perteikti viso žavesio, kuris laukia skaitytojo, pasiryžusio skaityti romaną.
Michal Ajvaz (g. 1949) – pasaulyje žinomas čekų autorius, maginio realizmo atstovas. Romanas „Kitas miestas“ – pirmoji knyga išversta į anglų, o vėliau ir į kitas kalbas. Michal Ajvaz darbai lyginami su Franz Kafka, Jorge Luis Borges, Howard Phillips Lovecraft kūryba.

Jane Harper
Gamtos galia

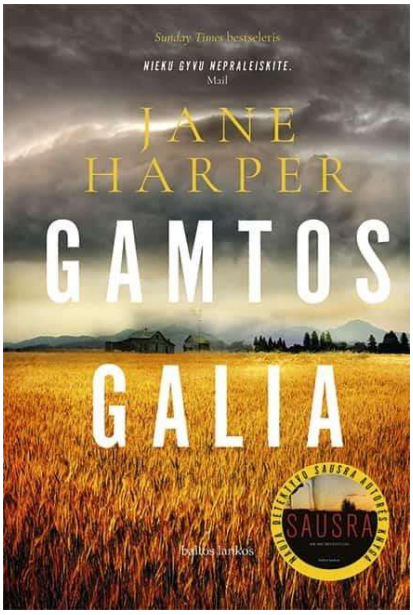

„Gamtos galia“ – naujas rašytojos Jane Harper detektyvas. Autorė skaitytojus sužavėjo debiutine knyga „Sausra“, kurioje susipažinome su Melburno federaliniu agentu Aronu Falku. Šį kartą jam teks išnarplioti vienos korporacijos darbuotojos dingimo aplinkybes.
Žygis po atšiaurų Australijos kraštovaizdį turėjo išspirti koleges iš komforto zonos ir kondicionuojamų biurų. Atsparumas, sustiprintas tarpusavio ryšys, tvirtesnė komanda – tokiais pažadais žarstėsi reklama ir penkios moterys nenoriai užsivertė kuprines ant pečių bei išsiruošė į trijų dienų kelionę. Ją įveikė tik keturios kolegės. Alisa Rasel, daug žinojusi apie kompanijos reikalus ir jos darbuotojus, pradingo.

Melburno federalinis agentas Aronas Falkas netiki, kad Alisą pasiglemžė nedraugiški gamtos spąstai. Per daug sutapimų. Juk moteris buvo viena pagrindinių jo liudininkių finansinių nusikaltimų byloje prieš kompaniją, kurioje dirbo. Be to, pasirodo ji žinojo ir daugiau paslapčių. Kuo daugiau agentas gilinasi į tyrimą, tuo klampesnis šis tampa.
Rašytoja Jane Harper ir vėl meistriškai kuria įtampą ir atmosferą, puikiai perteikiančią Australijos gamtą. Jei detektyvas „Sausra“ alsuote alsavo karščiu, tai „Gamtos galia“ nukelia į atšiaurius miškus, kuriuose pasiklysta penkios moterys, o viena jų negrįžta. Kas nutiko pasiklydusių kolegių grupei, kovojančiai su šalčiu, alkiu ir baime? Įtaigių aprašymų dėka skaitytojai pajus klaustrofobišką medžių artumą bei paranojišką jausmą, kad kažkas stebi iš tamsos – nepakartojama patirtis!
Knygos siužetas dinamiškas, o veikėjai daugialypiai ir slepiantys daug paslapčių. Panašu, kad Alisa turėjo priešų, o jos dingimas naudingas daugeliui!
Įvairių leidinių apžvalgose Jane Harper įvardijama, kaip viena ryškiausių Australijos detektyvų autorių. „Gamtos galia“ tapo „Sundays Times“ bestseleriu bei pateko tarp geriausių 2018-tų metų „Goodreads“ trilerių ir detektyvų.
Jane Harper (g. 1980 m.) – Australijos rašytoja, debiutavusi detektyvinio žanro romanu „Sausra“. Knyga tapo „New York Times“ ir „Sunday Times“ bestseleriu bei buvo apdovanota įvairiais prizais. Autorės knygos leidžiamos beveik keturiasdešimtyje šalių.

Sarah Leipciger
Prieš įkvepiant

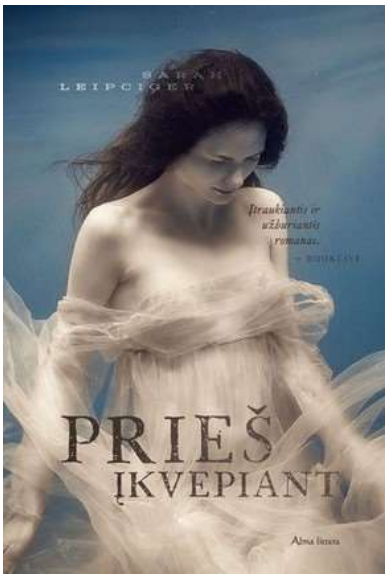

Romanas, įkvėptas tikros istorijos.
TRYS skirtingi žmonės, TRYS skirtingos istorijos, TRYS tarpusavyje neatsiejamai persipynę gyvenimai.
Įdomus, įtraukiantis ir jaudinantis pasakojimas apie meilę, praradimus ir neišmatuojamą kiekvienos gyvybės svarbą.
1899 m., Prancūzija. Į šaltus Senos upės vandenis įšoka jauna mergina. Jos kūno niekas taip ir neatpažįsta, bet pomirtinėje kaukėje įamžintas merginos grožis įkvepia daugybę menininkų ir tampa begalės istorijų šaltiniu.

1959 m., Norvegija. Žaislų gamintojas išgyvena po baisios netekties, ir netrukus jis sukurs tai, kas išgelbės daugybę gyvybių.
2017 m., Kanada. Jauna moteris nuo vaikystės serga sunkia liga, jai nuolat reikia kovoti, kad galėtų įkvėpti oro.
Pasakojimas sklandžiai supina visas tris istorijas, atskirtas erdvės ir laiko, bet sujungtas subtilių ir nematomų saitų. Prieš skaitytojo akis pamažu skleidžiasi iš pirmo žvilgsnio neregimų gijų audinys.
„Prieš įkvepiant“ – knyga apie tai, kaip kiekvieno žmogaus gyvenimą gali pakeisti atsitiktinis nepažįstamasis ir kaip mūsų pačių sprendimai gali nulemti iš pirmo žvilgsnio visiškai su mumis nesusijusių žmonių likimus.
Romanas itin išmoningai supina išgalvotą istoriją su realybe: tiek Senoje nuskendusi mergina, tiek pagal jos atvaizdą sukurtas dirbtinio kvėpavimo manekenas – tikri, istoriniai faktai.

„S. Leipciger rašo drąsiai, aštriai ir elegantiškai, bet kas daro šį romaną išskirtinį – tai autorės talentas parodyti, kaip toli vienas nuo kito ir skirtingais laikotarpiais gyvenantys žmonės gali įkvėpti ir praturtinti vienas kito gyvenimą.“ – Rašytoja Claire Cameron

„Ypatinga, tris šimtmečius ir gyvenimus supinanti oro bei vandens simfonija. Apie tai, kaip mes plaukiame pasroviui, skęstame ir vėl iškylame į paviršių, kad ir kokios būtų pačios nepalankiausios aplinkybės.“ – Istorikas ir rašytojas Francis Spufford

Margaret Atwood
Liudijimai

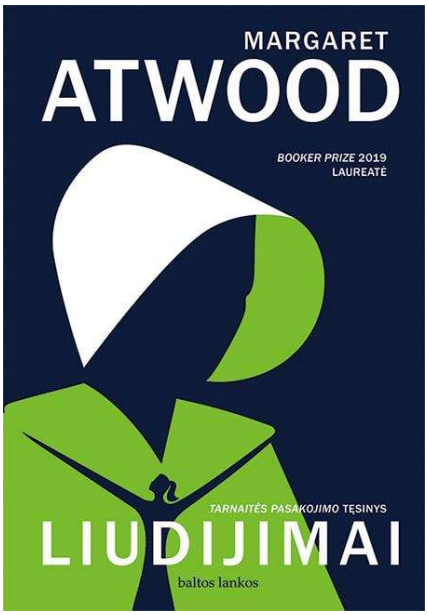

Rašytojos Margaret Atwood distopinis romanas **„Liudijimai“** tęsia nepaprasto populiarumo sulaukusios knygos „Tarnaitės pasakojimas“ istoriją. Siužetas vystomas penkiolika metų vėliau nei pirmoje dalyje. 2019-tais metais ši knyga buvo apdovanota prestižine literatūros premija „Booker Prize“.

„Tarnaitės pasakojimas“ pasirodė 1985-tais metais. Visus šiuos dešimtmečius knyga neprarado populiarumo, tačiau tikrą renesansą išgyveno 2017-tais metais, po naujo serialo pastatymo. Istorija pasakoja apie netolimos ateities Gileado respubliką, kurioje visuomenė gyvena pagal valdžios primestą puritonišką santvarką. Turtingųjų šeimoms, kurios beveik nebegali susilaukti palikuonių, vaikus gimdo tarnaitės, laikinai apgyvendintos jų namuose. Tarnystė primena vergovę. Jokio išsilavinimo, jokių privilegijų, jokių grožio priemonių, jokio socialinio gyvenimo. Pagrindinė tarnaitės pareiga – būti apvaisintai. Ir nežinia, kas joms nutinka po gimdymo. Skaitytojai tris dešimtmečius reikalavo atsakymų ir pagaliau sulaukė tęsinio.
„Liudijimai“ perkelia penkiolika metų į priekį. Gileado respublika vis dar gyvuoja, tačiau rašytojos Margaret Atwood pasirinktas pasakojimo būdas visai kitoks, nei pirmoje knygoje. Skaitytojai istoriją seka trijų veikėjų akimis – pagyvenusios moters Tetos Lidijos, bei naujos kartos merginų Agnesės ir Deizės.
Tetos Lidijos liudijimas siekia Gileano respublikos kūrimosi pradžią ir teokratinės santvarkos atsiradimo aplinkybes. Agnesė gimė ir užaugo naujoje visuomenėje ir yra auginama kaip būsima vado žmona. Deizė – mergina iš Kanados, kuri jaučia, kad gyvena ne savo gyvenimą. Kaip šios moterys susijusios ir kas nutiks kai jų likimai susijungs?
Margaret Atwood vėl kviečia pamąstyti apie nepastovų mūsų pasaulį bei jo ydas. „Liudijimai“ į tamsią Gileano respubliką įleidžia šviesos spindulį. Šioje knygoje vis dar daug tamsos, tačiau ji yra tarsi priešnuodis „Tarnaitės pasakojimui“. Autorė leidžia rasti atsakymus į ilgai kankinusius klausimus, tačiau pati teigia, kad romaną įkvėpė mūsų pasaulis.
Margaret Atwood (g. 1939) – visame pasaulyje populiari Kanados rašytoja. Jos bibliografiją sudaro įvairaus žanro tekstai: romanai, poezija, esė, literatūros kritika. Rašytojos kūryba sulaukia ne tik palankių atsiliepimų bet ir prestižinių apdovanojimų. Jos knygos ne vieną kartą buvo nominuotos „Booker Prize“ premijai, o apdovanotos net du kartus. 2000-tais metais prizą pelnė romanas „Aklasis žudikas“, o 2019-tais – „Liudijimai“.

Sigrid Nunez
Draugas

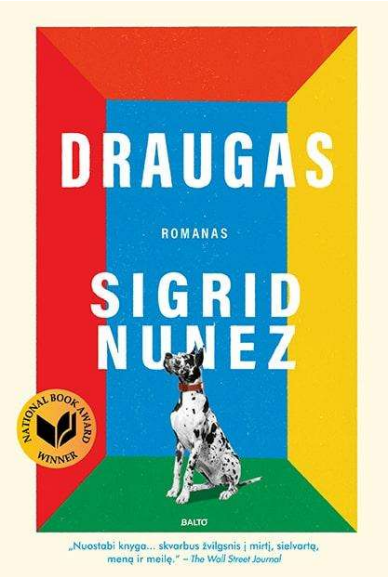

Pasakyti, kaip jaučiuosi, galiu nesunkiai. Labai paprasta. Aš ilgiuosi tavęs. Ilgiuosi tavęs kiekvieną mielą dieną. Aš labai tavęs ilgiuosi.

Rašytoja staiga netenka geriausio draugo, mentoriaus, vyro, kurį, ko gero, mylėjo. Po jo mirties gauna ir visiškai nepageidaujamą palikimą – šunį. Mažą moters butą užpildo dvigubas sielvartas – gedi ne tik ji, bet ir didžiulis vokiečių dogas. Apmąstydama savo būtį, santykį su išėjusiu draugu, rašytoja tuo pat metu bando perprasti gyvūno mintis ir širdį. Išorinis pasaulis vis labiau atsitraukia, atlaisvindamas vietos naujai draugystei.

Kas esam mes, Apolonas ir aš, jei ne dvi vienatvės, kurios viena kitą saugo ir sveikina, nesibraudamos viena į kitos valdas?

Kaip laiškas mirusiam draugui parašytas romanas **„Draugas“** kupinas literatūrinių aliuzijų ir stebėjimų, kokie rašytojui ateina į galvą renkant medžiagą knygai ar mokant studentus. Tai nuostabi draugystės, meilės, mirties, vienatvės, šuns prieraišumo ir senstančios Niujorko rašytojos gyvenimo meditacija.

„Knyga, kurią būtina perskaityti."
Bill Gates

„Tai lėta, skaudi sielvarto meditacija, apipinta literatūriniais mitais ir citatomis... Šis kūrinys patiks net ir nemėgstantiems literatūros, jį įvertins kūrybinio rašymo studentai ir šunų mylėtojai."
Library Journal

„Tai išskirtinis romanas: griežtas ir ryškus, itin elegantiškas – keičiantis įprastą siužeto sampratą taip, kad kūrinys tampa vargiai panašus į literatūrinę išmonę. Tai vienetinė knyga, kurioje perteiktas grožis ir skausmas gniaužia kvapą."
Kirkus Reviews

Sigrida Nunez dėstė Kolumbijos, Prinstono, New School aukštosiose mokyklose, kaip rašytoja apsilankė Amhersto, Smito, Barucho, Sirakūzų koledžuose, Vasario 16-osios gimnazijoje, Kalifornijos universitete Ervine. Šiuo metu dėsto Bostono universitete, priklauso Bread Loaf rašytojų draugijai ir kelioms kitoms rašytojų draugijoms visoje šalyje. Nunez yra išleidusi septynis romanus ir memuarų knygą Sempre Susan: A Memoir of Susan Sontag („Visada Susana: prisiminimai apie Susaną Sontag"). Gyvena Niujorke.
New York Times bestseleris „Draugas" gavo 2018 National Book apdovanojimą ir pateko tarp finalininkų, laimėjusių 2019 Simpson/Joyce Carol Oates apdovanojimą. Prancūzijoje ši knyga nominuota 2019 Prix Femina apdovanojimui ir įtraukta į 2019 m. Geriausių knygų bei 2020 m. Tarptautinio IMPAC Dublino literatūros apdovanojimų sąrašus.
Sigridai Nunez už jos kūrybą įteiktas Whiting Writer's Award, a Berlin Prize Fellowship, Rosenthalių šeimos fondo apdovanojimas, Romos literatūros prizas, Guggenheim Fellowship. Rašytoja bendradarbiavo ir su įvairiais žurnalais: The New York Times, The New York Times Book Review, The Wall Street Journal, The Paris Review, The New York Review of Books, The Threepenny Review, Harper's, McSweeney's, Tin House, The Believer ir newyorker.com. Autorės darbų buvo išspausdinta keliose antologijose, tarp jų – Pushcart Prize tomuose ir keturiose Asian-American literatūros antologijose. Viena iš jos novelių buvo atrinkta į geriausių 2019 m. Amerikos novelių rinkinį (American Short Stories 2019). S. Nunez kūriniai išversti į dvidešimt penkias kalbas.

Anne-Spohie Lesage, Fanny Lesage
Ta, kuri pasakė: Na ir fk**

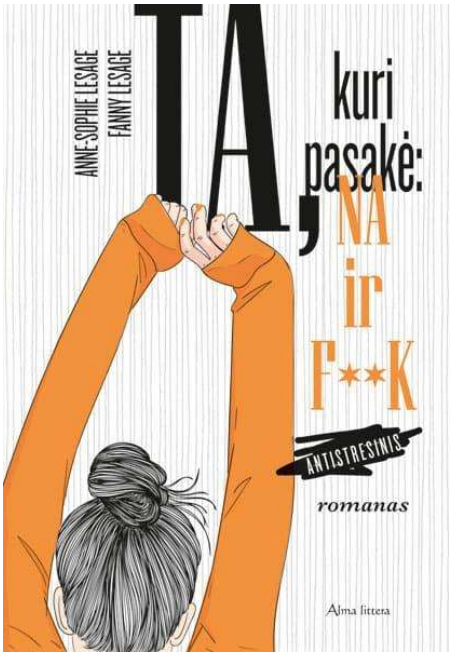

Tai Alisos, jaunos netobulos moters, nusprendusios liautis dėl visko sukti galvą, dienoraštis. Šiai paryžietei vos daugiau nei 30, ir ji pavargo gyventi gyvenimą, kuriame stiklinė visuomet pustuštė, o ne puspilnė, todėl vieną sumautą dieną ji nusprendžia padėti tam tašką. Išsiaiškinusi, kad net 40 % mūsų laimės priklauso tik nuo mūsų pačių (akis atveriantis atradimas Alisai!), ji pasineria į viską, kas tą laimę galėtų padėti pagaliau pajusti: saviugdos knygas, TED konferencijas, anoniminių galvočių pagalbos grupę, meditaciją, pagaliau išgirstus draugių ir mamos patarimus – ir tai tik pradžia. Savo paieškas, atradimus ir klystkelius (#netobulairlaiminga), ji aprašo ir iliustruoja šiame dienoraštyje, kuriame netrūksta humoro, įkvėpimo, „f**k it“ ritualų ir išlaisvinančio netobulumo.
Ši knyga **„Ta, kuri pasakė: „Na ir f...“** skirta toms, kurios nori išmokti atrasti save: tą tikrai netobulą, gal ne visur spėjančią, bet save mylinčią ir tikrai laimingą moterį. Čia rasite praktinių patarimų, kaip į kasdienius vargus pažvelgti pozityvesniu kampu, nuorodų papildomus skaitinius ir savo netobulumu žavingą, šį virsmą iliustruojančią Alisą.
Dvynės **Anne-Sophie Lesage** ir **Fanny Lesage** yra asmeninio tobulėjimo svetainės įkūrėjos. Anne-Sophie rašo praktinių patarimų knygas, o Fanny yra renginių dizainerė, fotografė ir instagramerė.

Loreth Anne White
Tamsi vilionė

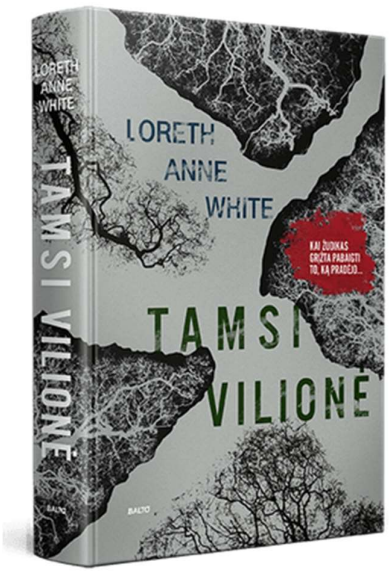

Jei nusprendei šauti temstant, turi būti tikras, kad šūvis bus mirtinas. Kitaip pašautą gyvūną teks vytis tamsoje. Vienam. Turi užbaigti savo darbą, kad ir kiek dienų ar naktų tai truktų, ir nesvarbu, kad esi alkanas ir pavargęs. Girdi, vaikine?

Prieš dvylika metų Sarą Beiker buvo pagrobęs Votleiko žudikas, žiauriai kankino ir prievartavo. Nors jai pavyko pabėgti, o nusikaltėlis buvo pagautas, Sara neteko visko: vyro, vaiko, ramybės ir įprasto gyvenimo. Tapusi Olivija Vest ji įsidarbina Sulūžusio Skląsčio rančoje. Čia, nuostabios gamtos apsuptyje, senojo rančos savininko ir išgelbėto šuns draugijoje, pamažu gyja jos sielos ir kūno randai. O kai susitaikyti su mirštančiu tėvu į rančą grįžta rašytojas Koulas Makdonas, po daugybės metų Olivija supranta dar galinti jausti.
Votleiko žudikas kalėjime nusižudė, bet policininkas Geidžas Bertonas neabejoja, kad tikrasis nusikaltėlis vis dar laisvėje. Geidžą graužia sielvartas dėl žuvusios žmonos ir nerimas dėl paauglės dukters, jis mirtinai serga, tad jo įtarimus kolegos laiko ligos sukeltomis klejonėmis. Tačiau Geidžas pasiryžęs paskutinį savo gyvenimo tyrimą atlikti iki galo.
Netrukus rančos apylinkėse randama nužudyta moteris – lygiai taip, kaip savo aukas pribaigdavo Votleiko žudikas. Vieną po kitos Olivija aptinka žinutes, primenančias kadaise patirtą košmarą. Ar gali būti, kad žudikas grįžo baigti to, ką pradėjo?

Žaidimas prasideda tik tada, kai abi šalys žino, kad žaidžia...

„Tiesiog būtina perskaityti. *Tamsi vilionė* yra aukščiausios kokybės tamsi romantiška nežinomybė. Daug patyrusi, bet sugebanti nepalūžti pagrindinė veikėja, prieštaravimų draskomas policininkas ir išties bauginantis niekšas susiduria pribloškiančioje, kvapą užimančioje atomazgoje.“ – Melinda Leigh, *The Wall Street Journal* ir *Amazon* geriausiai parduodamų knygų autorė.

Loretha Anne White yra apdovanojimų pelniusi knygų apie meilę, trilerių ir detektyvinių romanų autorė. Loreth atvyko iš Pietų Afrikos, bet dabar su šeima gyvena slidinėjimo kurorte, kalnuose permaininguose Šiaurės Amerikos Ramiojo vandenyno pakrantės šiaurės vakaruose. Tai plačių, laukinių ir dažnai pavojingų kalnų teritorijos, didesnių už gyvenimą asmenybių, didžių nuotykių ir romantikos kupinos vietovės – nuostabi vieta pabėgti nuo realybės. Nenuostabu, kad būtent ten

Loretha Anne White pajuto įkvėpimą mesti šešiolika metų trukusią laikraščio žurnalistės karjerą ir pabėgti į romantinės grožinės literatūros pasaulį, kuriame netrūksta pavojingų vyrų ir drąsių moterų.

Kaspar Colling Nielsen
Europos pavasaris

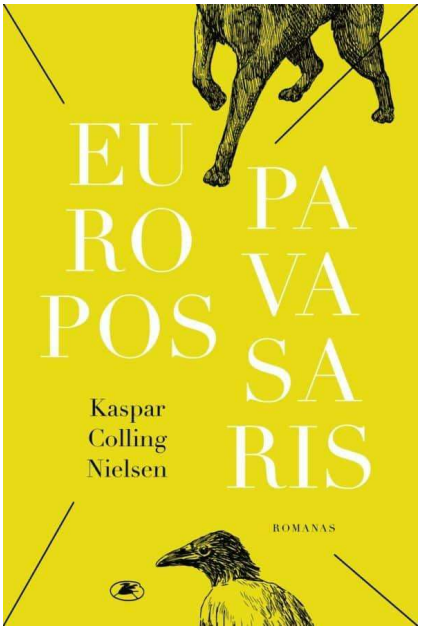

„Europos pavasaris“ – modernus danų autoriaus Kaspar Colling Nielsen romanas apie keturių žmonių gyvenimo kelią ir deklaratyvią europietišką žmogaus laisvę. Daugiasluoksnis kūrinys provokuoja ir verčia permąstyti savo santykį su žmogiškosiomis vertybėmis.
Romanas „Europos pavasaris“ nukelia į Danijos salą Lolandą. Čia telkiasi nauja bendruomenė, kurią sudaro vien tik turtingiausi žmonės bei šalies įžymybės: pasaulyje pripažinti mokslininkai, finansų srities rykliai bei menininkai. Lolande jie bando atrasti tradicinio senojo pasaulio gyvenimo būdo privalumų ir moderniausių technologijų dermę.
Rašytojas Kaspar Colling Nielsen atokioje, technikos stebuklų saugomoje, saloje apgyvendino puokštę įdomiausių veikėjų. Skaitytojai susipažins su išlepusiu, bet talentingu menininku Kristianu, kuris piešia su gamta susiliejančius išsigimusius žmones. Taip pat ir su buvusiu panku Sty, kuris ir pats nežino, kaip galiausiai tapo galerininku, nes nieko nesupranta apie meną.
Sty žmona – mokslininkė Elizabet, kuri atlieka tyrimus, bandydama perprasti žmogaus smegenų veiklą. Salos laboratorijoje ji vykdo eksperimentus su gyvūnais.
Dar viena veikėja yra Ema, kenčianti nuo valgymo sutrikimų. Galerininko ir mokslininkės dukra dirba savanore Mozambike. Čia danai nusipirko salą, į kurią ketina ištremti šalies įvaizdžiui kenkiančius imigrantus ir pabėgėlius. Besikuriančioje naujoje kultūroje Ema tampa centrine figūra.
Romano „Europos pavasaris“ siužetą pagardina ir fantastinis elementas – protingi bei kalbantys gyvūnai. Jie valdomi gamtos apibrėžtų instinktų, kurie puikiai dera su nepaprastu protu.
Trumpas aprašymas negali perteikti į kokį fantasmagorišką ir provokuojantį tekstą kviečia panerti talentingas rašytojas Kaspar Colling Nielsen, kalbantis apie pasaulį, kuriame karaliauja cinizmas.

Kaspar Colling Nielsen – danų rašytojas, kurio originalūs kūriniai įvertinti tiek gimtojoje šalyje, tiek užsienyje. Kritikų atsiliepimai ir skaitytojų apžvalgos neleidžia abejoti filosofinėmis įžvalgomis, egzistencinėmis temomis ir puikiu humoro jausmu pasižyminčio autoriaus balsu. Kaspar Colling Nielsen turi verslo administravimo išsilavinimą, skaito paskaitas Kopenhagos verslo mokykloje, kuria scenarijus filmams bei serialams ir rašo kalbas Danijos valdžios atstovams.

Mason Cross
Žudymo sezonas

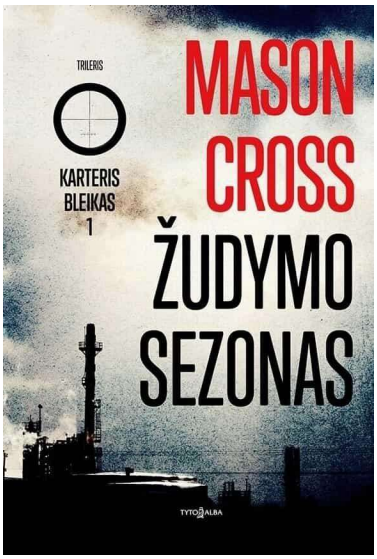

Britų autorius Mason Cross pasaulyje išgarsėjo trilerių serija apie Karterį Bleiką. **„Žudymo sezonas“** – pirmoji knyga, žadanti daug įtampos, tempo ir intriguojančių personažų. Užvertę paskutinį puslapį nekantriai lauksite kitos dalies!
Karteris Bleikas – žmogus be tapatybės. Ieškotojas. Legenda. Jo talentas yra susekti žmones, kurie daro viską, kad paslėptų net menkiausią savo pėdsaką. Kai pavojingas snaiperis Kalebas Vordelas, nuteistas už devyniolikos žmonių mirtį, pabėga iš kalėjimo likus vos kelioms savaitėms iki mirties bausmės įvykdymo, FTB kreipiasi Karterį. Ieškotojas jau ne pirmą kartą susiduria su intelektualiu ir žiauriu Kalebu Vordelu.
Prasideda katės ir pelės žaidimas.
Karteris Bleikas, kartu su specialiąja agente Eleina Baner, pasineria į gaudynes. Ieškotojui kyla daug klausimų. Kodėl gabenant tokį pavojingą kalinį jo apsauga buvo tokia atsaini? Kur traukia Kalebas Vordelas pakeliui vėl sėdamas mirtį. Kas jam padeda? O gal kažkas manipuliuoja žudiku ir, svarbiausia, kas taps paskutine jo auka?
Paieškų metu partneriai pradeda jausti, kad jų veikla kažkam itin nepatinka ir kiekvieną minutę gali laukti nušalinimas nuo tyrimo. Tai verčia dar labiau skubėti ir sekti ne tik žudiko kelią, bet ir kovoti su intrigomis, korupcija bei sąmokslu.
Istoriją pasakoja taisyklių nepaisantis Karteris Bleikas, ambicinga, karjeros šuolio siekianti Eleina Baner ir pats žudikas. Trijų veikėjų pasakojimas išlaiko dėmesį, leidžia veiksmą stebėti jų akimis, supina intriguojantį siužetą ir žeria daugybę netikėtumų.

Įtemptos veiksmo knygos „Žudymo sezonas“ autorius Mason Cross neleidžia atsikvėpti nė akimirkai!
Mason Cross – trilerių rašytojas. Pirmoji jo knyga apie paslaptingą, netradicinį ir taisyklių nepaisantį tyrėją Karterį Bleiką pasirodė 2014-tais metais. Debiutas susilaukė sėkmės. Anksčiau jis rašė trumpas kriminalines istorijas, kurias publikuodavo žurnaluose ir pelnė įvairių apdovanojimų.

M. J. Arlidge
Šešėlis

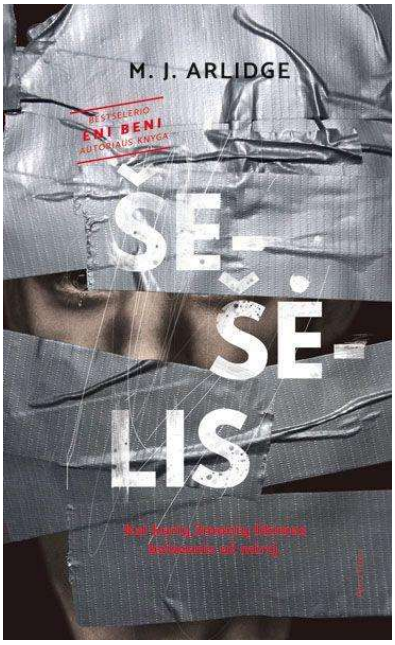

Daugelis mūsų turi paslapčių. Dažnas jas slepia net nuo artimiausių draugų ir šeimos. Tokios paslaptys, jei tik būtų atskleistos, galėtų sužlugdyti ilgai kurtą žmogaus karjerą, išardyti jo šeimą, net nulemti jo žūtį.
Detektyvei inspektorei Helenai Greis tenka grumtis su savo asmeniniais demonais itin painiame naujausiame „Eni beni“ autoriaus **M. J. Arlidge** trileryje **„Šešėlis“**.
Tamsiausiuose miesto pakampėse verda įvairialypis ir paslaptingas naktinis gyvenimas. Esama įstaigų, kuriose žmonės gali įgyvendinti slapčiausias savo fantazijas, peržengti ribą tarp darbo ir žaidimų, tarp malonumo ir skausmo. Bet dabar viena jų, tikra uždraustų malonumų šventovė, suteršta. Čia įsisuko žudikas.
Detektyvei inspektorei Helenai Greis naujas iškvietimas į nusikaltimo vietą Sautamptono naktiniame klube tampa baisiausiu košmaru. Nuplėšusi lipniąją juostą nuo aukos veido moteris suvokia, kad ši byla bus ne iš lengvųjų. Juk nužudytasis puikiai ją pažinojo.
Po dar vienos žmogžudystės Helena turi pasirinkti, ką paaukos, kad sugautų klastingą ir gerai užsimaskavusį serijinį žudiką, kol jos pačios gyvenimas dar nesubyrėjo į šipulius...

Angela Marsons
Sutrupinti kaulai

Kriminalinių romanų žanro karalienė Angela Marsons tęsia knygų seriją apie atšiaurią detektyvę Kimą Stoun ir jos tyrėjų komandą. **„Sutrupinti kaulai“** – jau septintoji dalis, kuri skaitytojų apžvalgose įvardijama, kaip pranokstanti visas ankstesnes. Narpliodama nusikaltimą Kima rizikuoja išduoti savo pačios paslaptis. Kokią auką detektyvė pasiryš sumokėti, kad sustabdytų serijinį žudiką?
Detektyvas „Sutrupinti kaulai“ vėl suveda skaitytojus su jau pamilta, Kimos Stoun vadovaujama komanda, kuri pradeda tirti du nusikaltimus: žiauriai sužalotos prostitutės žmogžudystę ir aplinkybes, kuriomis šaltą Kalėdų dieną ant nuovados slenksčio atsirado trijų mėnesių, gerai prižiūrėtas kūdikis.
Kurį laiką priversta pasirūpinti apleistu mažyliu, Kima mintimis nusikelia į savo klaikią vaikystę. Deja, monstrai iš jos praeities atseks ir iki pat šių dienų tyrimų ir privers detektyvę stoti į akistatą, kuri gali baigtis mirtimi.
Kol tyrėjai pasidalinę aiškinasi abi bylas, nužudomos dar trys sekso paslaugų teikėjos. Akivaizdu, kad pirmoji žmogžudystė nebuvo vienkartinis smurto proveržis. Gerokai stipriau sužalotas aukas nužudė ta spats žudikas. Detektyvų komanda leidžiasi nusikaltimų pėdsakais, kurie sluoksnis po sluoksnio atskleidžia tamsų šiuolaikinės vergijos ir prekybos žmonėmis pasaulį. Yra manančių, kad prostitučių nužudymai neturėtų būti svarbiausias policijos darbo prioritetas, tačiau Kima su savo komanda atsisako pritarti tokiai nuomonei ir ryžtingai ieško žudiko. „Sutrupinti kaulai“ – ne tik lūžusių kaulų, bet ir sudužusių gyvenimų istorija.
Skaitytojai pastebės, kaip pamilti ir gerai išvystyti knygos veikėjai auga su kiekviena nauja rašytojos Angelos Marsons serijos dalimi. Visos autorės kuriamos istorijos yra įtemptos ir greito siužeto, o personažai stiprūs ir simpatiški – vienas malonumas skaityti!

Angela Marsons – populiari Jungtinės Karalystės rašytoja. Šiandien jos knygas apie Kimą Stoun atsiliepimuose skaitytojai nuolat giria, tačiau į leidėjų duris autorė beldėsi ilgai ir nesėkmingai. Daugiau nei dvidešimt kartų ji sulaukė neigiamo atsakymo ir galiausiai autorė savarankiškai išleido

pirmas tris elektronines knygas. Didžiulis skaitytojų susidomėjimas, pagaliau, atvėrė kelią į tradicinę leidybą. Dažniausiai knygose nagrinėjamos temos: socialinės ir psichologinės problemos, vaikystės traumos, prekyba žmonėmis ir kt. Kurdama istorijas autorė atlieka tyrimus ir gilinasi į aprašomų dalykų detales. Šiuo metu rašytoja yra sukūrusi jau trylika detektyvinių istorijų.

Madlen Ziege
Jokios tylos miške

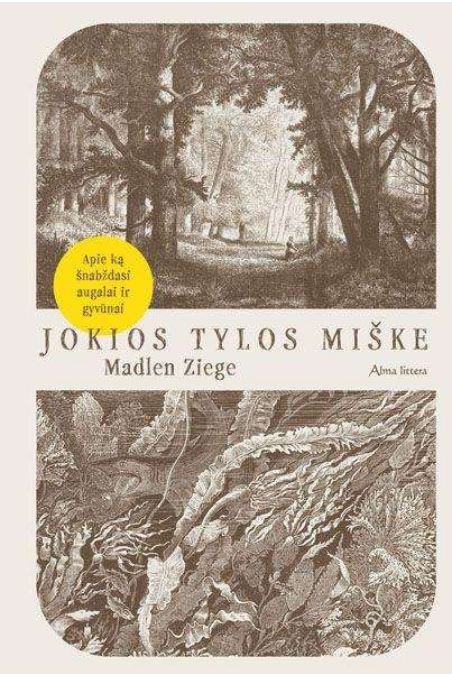

Kaip lapė ir kėnis linki vienas kitam labos nakties?
Gyvūnai ir augalai nuolat tarpusavyje keičiasi informacija. Tačiau kaip tai vyksta ir kas su kuo keičiasi?
Biologė Madlen Ziege ieško atsakymų į šiuos klausimus ir atskleidžia gamtoje vykstančio bendravimo paslaptis. Ji veda mus į kerintį gamtos pasaulį, kuriame sutiksime išvaizdą keičiančius augalus, kilpas mėtančius vorus, meškeriojančias žuvis, šokančius paukščius ir teritoriją tveriančius laukinius triušius.
Kai reikia užkariauti partnerio simpatiją, gyvūnai būna gerokai išradingesni už mus.
• Ar žinojote, kad grybai moka spęsti spąstus? Arba kad žuvys meluoja?
• Kodėl paukščiai demonstruoja įmantrius šokius?
• Ar gali augalai bei grybai girdėti arba matyti?
• Kodėl orkoms tylėjimas dažnai brangesnis už auksą?

Heather Dune Macadam
999 Aušvico moterys

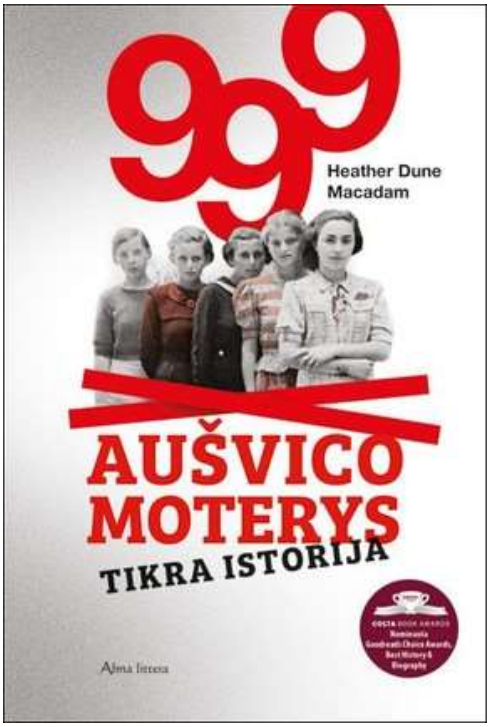

Bet kurią visuomenę galima vertinti pagal tai, kaip ji elgiasi su savo moterimis ir mergaitėmis.
Michelle Obama

1942 m. kovo 25 d. beveik tūkstantis jaunų netekėjusių žydaičių Poprade, Slovakijoje, sulipo į traukinį. Apimtos nuotykių troškimo, jausdamos pasididžiavimą savo tauta ir pasipuošusios geriausiais drabužiais, jos džiugiai mojo palikdamos tėvų namus. Merginos tikėjo keliems mėnesiams vykstančios dirbti į fabriką valstybės labui. Iš tikrųjų jaunosios moterys, dauguma paauglės, buvo gabenamos į Aušvicą vergiškam darbui. Iš niekuo nenusikaltusių 999 išgabentųjų liko gyvos tik kelios.

Tiesa apie pirmą jį oficialų žydų išgabenimą į Aušvicą šiandien reikšminga kaip niekad. Į beveik užtikrintą mirtį išsiųstos jaunos moterys buvo bejėgės ir bereikšmės ne tik dėl savo žydiško kraujo, bet ir dėl lyties. Remdamasi iš samiais asmeniniais pokalbiais su išgyvenusiomis moterimis bei istorikų, liudininkų ir pirmųjų išgabentų moterų šeimų komentarais, pasaulyje pripažinta rašytoja **Heather Dune Macadam** atskleidžia skausmo kupinas istorijas. Tai – ypač svarbus indėlis į Holokausto literatūros ir moterų istorijos archyvą.

Tamim Ansary
Vakardienos atsiradimas

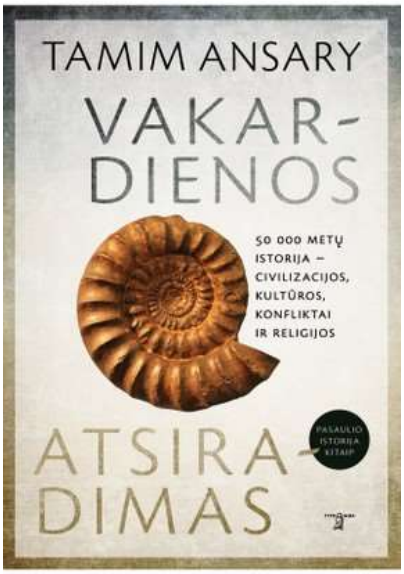

Kultūra yra pasaulis, kurį sukūrėme ir kurį toliau kuriame. Jei mūsų neliktų, jis išnyktų.

Tamim Ansary – amerikiečių-afganų kilmės rašytojas, aštuonių knygų apie Rytų ir Vakarų tarpusavio sąveikas autorius. Naujausias jo veikalas **„Vakardienos atsiradimas: 50 000 metų istorija – civilizacijos, kultūros, konfliktai ir religijos“** – tai pasakojimas apie pasaulį kaip apie visumą, kurioje nebėra vieno aiškiai išreikšto centro – nuo mažų pažeidžiamų grupių iki visos planetos kaip milžiniško avilio. Tai globali žmonijos istorija.
T. Ansary kalba apie dievus bei įstatymus, valdovus ir bankininkus, filosofus ir atsiskyrėlius, palikusius ryškų pėdsaką skirtingose kultūrose. Žmonijos istorija jam – tarsi drama, pagrindinius vaidmenis joje atlieka tautos, valstybės, korporacijos ir politiniai veikėjai, kuriems pavyko išgyventi žiaurioje kovoje už būvį. Praplėsdamas Jarreto Diamondo teoriją apie „ginklus, mikrobus ir plieną“ kaip civilizacijų išlikimo ar išnykimo veiksnius, jis atveria istorinę perspektyvą, kad galėtume suvokti, kaip imperijos išliko istorijos bėgyje. Kas joms padėjo? Ką šios imperijos turėjo ir ko pristigo kitoms? Aptardamas „pasaulinės istorijos monadas“ – Kiniją, Indiją, Vakarų Europą ir islamą, jų kilmę ir kultūrines vertybes, kuriomis pagrįsta civilizacija, jis skaitytojui atveria nepaprastai plačią istorinę panoramą. Pradėdamas nuo visuomenės formavimosi pradžios, jis pasakoja apie įrankius, kalbas, prekybos kelius, religines sistemas ir imperijas, pereidamas prie Vakarų įsigalėjimo Rytuose ideologiniu ir technologiniu aspektais, krikščionybės ir pažangos sklaidos, baigdamas globalių modernybės procesų aptarimu.

„Vakardienos atsiradimas“ – įspūdinga ir konceptuali pasaulio istorija, pateikiama neeuropocentriniu požiūriu. Tai pasakojimas apie tai, kaip mes tapome tuo, kas esame šiandien.

Lewis Dartnell
Origins: kaip Žemė mus sukūrė

Nuo pirmųjų kultūrinių augalų kultivavimo iki moderniųjų valstybių susikūrimo: „Origins“ nušviečia nepaneigiamą ir akivaizdžią Žemės planetos įtaką formuojantis civilizacijoms.

Kai kalbame apie žmonijos istoriją, visų pirma kalbame apie iškilius valdovus ir vadovus, masinę migraciją ir lemtingus karus. Tačiau ar kada susimąstėme, kokios įtakos mūsų likimui turėjo pati Žemės planeta? Koks yra ryšys tarp Himalajų ir Žemės orbitos arba Britų salų susiformavimo?
Geologinės jėgos buvo atsakingos už mūsų evoliuciją Rytų Afrikoje; kalnuotas reljefas sudarė prielaidas demokratijos vystymuisi Graikijoje; o šiandien JAV rinkėjų balsų pasiskirstymo žemėlapis sutampa su seniai seniai egzistavusios jūros dugno žemėlapiu.
Žmonijos istorija – tai šių stichijų istorija: nuo plokščių tektonikos procesų ir klimato kaitos iki atmosferos cirkuliacijos ir vandenynų srovių.
Lewisas Dartnellas – astrobiologas ir Vestminsterio universiteto profesorius – grąžindamas mus milijardus metų į praeitį atskleidžia tikrąją mūsų rūšies atsiradimo istoriją. Ten, kur susikerta istorija ir mokslas, mums prieš akis atsiveria ištisas sąryšių tinklas, ant kurio laikosi mūsų modernus pasaulis ir kuris padės mums įveikti mūsų laukiančius iššūkius ateityje.
Autorius yra gavęs kelis apdovanojimus už mokslinius tekstus, taip pat skelbia straipsnius leidiniuose *The Guardian*, *The Times ir New Scientist*. Jis taip pat yra parašęs tekstų televizijai ir filmavęsis laidose *BBC Horizon*, *Sky News ir Wonders of the Universe*, taip pat *National Geographic* ir *History* kanaluose. Jis – nepailstantis mokslo populiarintojas, o viena jo anksčiau parašytų knygų – „Pažinimas: kaip sukurti mūsų pasaulį iš naujo“ – yra bestseleris.

John M. Barry
Didysis gripas

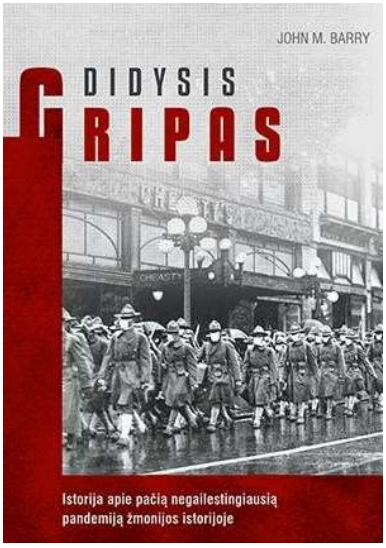

1918-ųjų žiemą, pačiame Pirmojo pasaulinio karo įkarštyje, armijos stovyklą Kanzase apėmė mirtiniausias žmonijos istorijoje virusas, kuris kartu su amerikiečių kariais patraukė į rytus, o paskui pratrūko, nužudydamas apie 100 milijonų žmonių visame pasaulyje. Per dvidešimt keturias savaites šis virusas nusinešė daugiau gyvybių nei AIDS per dvidešimt ketverius metus, per metus pražudė daugiau žmonių nei Juodoji Mirtis per visą amžių. Tačiau visa tai vyko ne viduramžiais. 1918-aisiais modernusis mokslas pirmą kartą susidūrė su epidemine liga. Knygoje susipina daugelio pasakojimų gijos, o veikėjų ratas apima nuo Johnso Hopkinso medicinos mokyklos įkūrėjo Williamo Welcho iki Johno D. Rockefellerio ir prezidento Woodrow Wilsono. Galų gale ši tragiška istorija sukuria tikslų ir akis atveriantį krizės modelį, su kuriuo galime susidurti ir mes, horizonte vis aiškiau pasirodant šiuolaikinių epidemijų atšvaitams.
Ši knyga laimėjo Amerikos nacionalinės mokslų akademijos Kecko premiją.

Rebecca Shankland, Christophe Andre
Aš ir mes: kaip užmegzti, palaikyti ir puoselėti tarpusavio santykius

Šiais laikais labiau nei bet kada mums reikalingi kiti žmonės.

Christophe André (Kristofas Andrė; g. 1956) – prancūzų psichiatras ir psichoterapeutas. Jis yra vienas iš pagrindinių biheivioristinės, kognityvinės ir elgesio terapijos atstovų Prancūzijoje, vienas iš pirmųjų psichoterapijoje ėmęs taikyti meditaciją. Christophe'as André yra parašęs apie 30 knygų, skirtų plačiajai visuomenei, kiekvieną iš jų lydėjo didžiulis populiarumas. Lietuviškai jau išleistos jo knygos „Netobuli, laisvi ir laimingi“, „Tik nepamiršk būti laimingas“, „Ramybė“, „Trijų minučių meditacija“. Dabar autorius drauge su psichologe, socialinių ir emocinių įgūdžių ugdymo specialiste Rébecca Shankland kviečia skaitytojus atgauti bendrystę, stiprinant tarpusavio santykius.
Žmonės nepaprastai būtini vieni kitiems; tik būdami kartu mes galime įveikti savo sunkumus ir tapti stipresni. Bet dažnai mes kitų pagalbą atmetame. Dažnai net nesuvokiame, kad jos mums reikia, kol nepasiekiame išsekimo ribos ir nekrintame pasliki, bandydami viską padaryti patys. Christophe'as Andre ir Rébecca Shankland kalba apie tai, kaip išmokti priimti pagalbą ir kaip jos paprašyti. Kaip atpažinti emocinio saugumo trūkumą ir kaip jį susikurti drauge su kitais. Kaip pasiekti emocinę pusiausvyrą šeimoje. Kaip sukurti atmosferą, leidžiančią vaikams pasitikėti ir prisirišti vieniems prie kitų – kad užaugę jie galėtų gauti paramą ir meilę iš brolių ir seserų bei patys ją suteikti. Tarpusavio ryšys – tai vienas svarbiausių emocinių įgūdžių, be jo mūsų gyvenimas būtų daug tuštesnis, vienišesnis ir neabejotinai sunkesnis. Tačiau jį reikia išmokti sukurti ir, dar svarbiau, – palaikyti. Nes iš tiesų mes esame tik būdami drauge su kitais.

Estija: moderni ramybės oazė

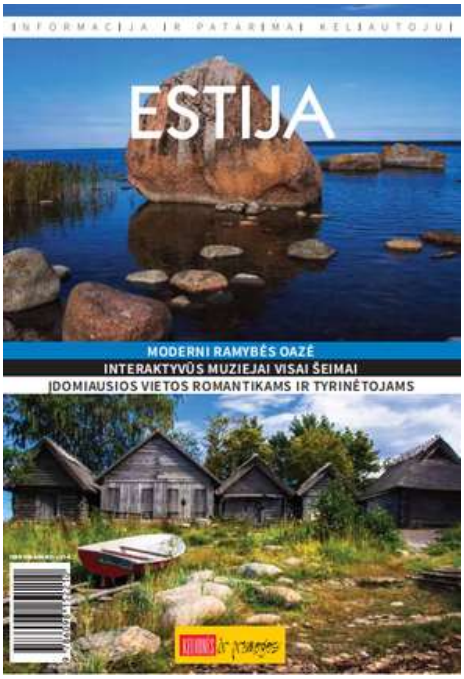

Artimiausia kaimynė, labiausia nutolusi į šiaurę, turinti daugybę salų, pelkių, krioklių ir gryno oro! Ši šalis išvaduos nuo baimių pasigauti COVID-19 virusą, nes jis čia tiesiog neužsibūna. Atstumas – vos 500 km ir patenkame į kitokį gamtos pasaulį. Maršrutai ir pramogos veda per visus regionus, pakrantėmis ir per salas.
Pagrindinė autorė – Estijos gidė **Sigita Matulevičienė** gerai žino, kas domina keliautojus ir pateikia informacijos su kaupu iš įvairių regionų ir miestų. Tereiks pasirinkti: stebėti meškas, ruonius, panirti į pelkių tylą, ar modernaus miesto pramogas. Sužinosite, kas šioje šalyje žavi žymias Estijoje pripažintas lietuves, rasite idėjų savo namams, aplinkai bei kaip tobulinti tarpusavio santykius.

M. Costain, P. Collins
6 minučių istorijos vaikams

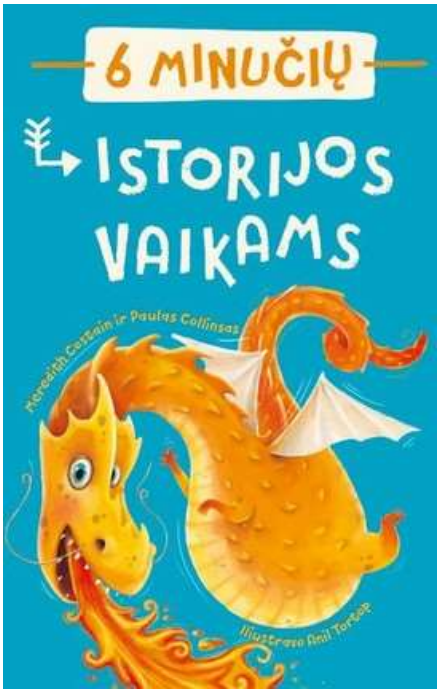

Nepaprastai lakios fantazijos, žaismės, juokų ir absurdiškų situacijų kupinos istorijos tikrai patiks mažiesiems išdykėliams, mėgstantiems pašėlusius nuotykius ir gerai pakvatoti!
Ledus valgantis dinozauras, didelė bjauri smarvė, gyvybes gelbstintis šuo, futbolą žaidžiantys zombiai, vaiduoklis sode, dingę ir vėl surasti augintiniai, vargai su pieniniu dantimi, septyni paslaugūs robotai, riterius žudantis drakonas ir dar daug visko šiame smagių istorijų rinkinyje.

„6 minučių istorijos vaikams“:
• lavina vaizduotę ir humoro jausmą;
• skatina problemas spręsti kūrybingai.

Nesudėtingas knygos tekstas didelėmis raidėmis tinka tiems, kurie dar tik pradeda skaityti.
Meredith Costain ir Paulas Collinsas – rašytojų duetas iš Australijos. Kartu ir pavieniui jie sukūrė gausybę labai smagių knygų. „6 minučių istorijos vaikams“ – pirma šių rašytojų knyga lietuvių kalba.